ATILIM

Kurucusu İ. Bilen

Yıl 11, sayı 2 (122)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Şubat 1984

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

*İşçiler, köylüler, aydınlar gençler, Türk-Kürt tüm emekçiler*

*BİRLEŞİN YENECEKSİNİZ!*

# TKP MK 1. PLENUMU TOPLANDI

# 1984 yılı barış ve ulusal demokrasi savaşımının yükseldiği yıl olmalıdır

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 1. Plenumu toplandı. Plenum, MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın okuduğu Politik Büro'nun çalışma raporunu görüştü. Partinin, 1984 yılı savaşım hedeflerini ve yerel seçimlerde izlenecek politikayı saptadı. Plenum, partinin ideolojik çalışmalarının iyileştirilmesi ve parti içi eğitimin örgütlenmesi sorunlarına gündeminde geniş yer verdi, partinin örgütsel durumunu ele aldı.

TKP MK Plenumu, ABD emperyalizminin Batı Avrupa'ya Pershing ve Cruise roketlerini yerleştirmeye başlamasıyla, uluslararası alandaki gerginliklerin, dünya çapında bir nükleer savaş tehlikesinin daha da arttığı, Türkiye'de ise, 6 Kasım 1983' de yapılan sözde seçimlerden sonra ve yerel seçimlerin eşiğinde politik istikrarsızlığın sürdüğü bir ortamda toplandı.

Batı Avrupa'ya, Amerikan Pershing ve Cruise roketlerinin yerleştirilmesiyle birlikte, nitelikçe yeni ve tehlikeli bir uluslararası durum ortaya çıktı. Topraklarımızdaki Amerikan ve NATO üslerine de Amerikan nükleer roketlerinin ve kimyasal silahlarının yerleştirilmesi yönündeki planlar, İncirlik üssünün, Lübnan'a karşı Amerika'nın kullanımına verilmesi, limanlarımıza 6. Filo'nun üslenmesi, ülkemizin antiemperyalist güçleri arasında ve gerçekçi politik çevrelerde artan ölçüde kaygılar yaratıyor. MK Plenumu, tüm bu çevrelerin kaygılarını paylaşıyor ve herkesi barışın savunulması için asıl şimdi, zaman yitirmeden çabalarını birleştirmeye ve eyleme çağırıyor.

TKP MK Plenumu, ortaya çıkan yeni uluslararası durum karşısında, Sovyetler Birliği'nin ve öteki Varşova Antlaşması ülkelerinin, ABD'nin nükleer üstünlük elde etmesine izin vermemek için aldıkları zorunlu önlemleri, dünya barışını koruma çabalarının somut bir göstergesi olarak değerlendirdi.

Plenum, bütün antiemperyalist,yurtsever güçleri, Kıbrıs, Lübnan ve Suriye halkları ile dayanışmayı güçlendirmeye çağırdı.

▶Arkası 11. sayfada

## Yerel seçimler üzerine

"Mart ayında yapılacak olan yerel seçimlerde faşist rejime yeni bir darbe indirmek ve Evren-Özal ikilisinin her açıdan tehlikeli politikalarını uygulanamaz duruma getirmek, demokrasiye gerçekten geçişin yolunu açabilecek bir gelişme yaratmak olanaklıdır."

TKP MK 1.Plenumu bu saptamayı, işbirlikçi oligarşinin tüm çabalarına karşın politik egemenlik sistemindeki bunalımı gidermeyi, politik istikrar sağlamayı başaramamış olmasına ve Evren-Özal kliğine karşı geniş bir güçler yelpazesinin varlığına dayanarak, işçi sınıfının ve öteki emekçilerin yitirdikleri haklarını geri almak için bugün düne oranla daha sabırsız olduğunu görerek yaptı. Bugün cuntanın, ANAP hükümetinin ve MDP'nin karşısında geniş bir muhalefet oluşmuştur. Türdeş olmayan bu muhalefetin en büyük zayıflığı, onun en tutarlı ve biricik demokratik alternatifi savunan unsuru olan komünistlerin ve öteki devrimci güçlerin her türlü yasal haklardan yoksun oluşu, terör altında çalışmak zorunda kalışıdır.

Yerel seçimlerde faşist diktatörlük savunmadadır. Anavatan Partisi 6 Kasım'da aldığı oy oranını korumaya çalışacaktır. MDP'nin güçlenme perspektifi yoktur. Diktatör Evren de rejimin partilerini ve sözde parlamentoyu güçlendirecek araçlara sahip değildir. Bu durumda yerel seçimlerde başta ANAP ve MDP olmak üzere cunta partilerinin oylarının azalması, faşist rejim için önemli bir yenilgi olacaktır.

Böyle bir sonuç önemli olmakla birlikte bu kendi basına demok-

▶Arkası 9. sayfada

## Diyarbakır'daki vahşet durdurulmalıdır

Faşist yönetim Diyarbakır Askeri Cezaevinde yeni cinayetler işliyor. Tutuklu Kürt yurtseverleri vahşice işkencelerle öldürülüyor. 6 Ocak günü direnişteki tutuklulara saldıran cezaevi birlikleri çok sayıda tutukluyu öldürdüler, yüzlercesini yaraladılar.

Diyarbakır Askeri Cezaevinde bulunan politik tutuklular 3 Ocak günü bir direniş başlattılar. Direnişin amacı daha önce yazılı olarak cezaevi yönetimine, tutuklu yakınlarına, basın- yayın organlarına, barolara ve hükümet yöneticilerine iletilmişti. Tutuklular 27 Eylül 1983 gününe dek direnerek faşist yönetimden kopardıkları haklarının gasbedilmesine karşı çıkıyor, istemlerini 13-14 maddede sıralıyorlardı. Bu istemler içinde: koğuşların ısıtılması, kırılan camların onarılması; yemek yerine taş ve kum dolu bir avuç bulamaç verilmesinin sona erdirilmesi; cezaevine yeterli ölçüde su sağlanması; dayak, küfür, falakanın ve mahkemeye götürülürken tutukluların zincirle biribirine bağlanmasının sona erdirilmesi; avukat ve yakınlarla yapılan görüşmelerin gereksinimleri karşılayacak düzeye çıkarılması; cezaevine gazete ve dergi girişinin serbest bırakılması yeralıyordu.

Amerikan başkanı Reagan'ın "Dünyaya demokrasi örneği diye tanıtacağım" dediği rejim,daha direnişin başladığı gün görüşmecilerin gözleri önünde tutuklulara saldırmaktan çekinmedi. Hemen ardından kendisine en yaraşır yanıtı da yetiştirdi.6 Ocak' da en militan, en deneyimli, en savaşkan tutukluların bulunduğu D Bloku ateşe verildi, insanca yaşamak isteyen tutuklulara ateş açıldı, işkenceler yoğunlaştırıldı. Bunların sonucu olarak yiğit yurtsever Necmettin Büyükkaya da içinde çok sayıda tutuklu yaşamını yitirdi, büyük çoğunluğu ağır yaralı 200'ü aşkın tutuklu hastahanelere kaldırıldı.

TKP'nin Sesi Radyosu ve Bizim Radyo, direnişi ve cuntanın saldırılarını 9 Ocak'tan itibaren halkımıza sürekli duyurdu. Diyarbakır halkının ve tutuklu yakınlarının direnişçileri yalnız bırakmayıp seslerini yükseltmeleri, Avrupa'nın birçok kentinde sol güçlerin birlikte gerçekleştirdikleri geniş dayanışma ve cuntayı protesto eylemleri sonucu BBC, Ajans

▶Arkası 10. sayfada

# PARTİ YAŞAMI

## ATILIM'ın yeni bir atılımı için

"Atılım"ın 10.yılı yurt içinde ve dışında parti örgütleri tarafından değişik biçimlerde kutlanıyor.

Ocak 1984 sayısında çıkan "Atılım 11 yaşında" başlıklı yazı, bu toplantıların çalışmalarının temelini oluşturuyor. Parti örgütleri, komünistler, yandaşlarımız, "Atılım"ın yeni bir atılımı için tartışıyorlar, öneriler getiriyorlar, yükümlülükler üstleniyorlar. "Atılım"ın adresine gelen okuyucu mektupları, somut eleştiri ve önerilerde bulunuyor. Aşağıda, bunlardan bazıları yer almaktadır:

"Atılım, parti kadro ve yakın sempatizanlarının yayın organıdır. Bu anlamda onun pratik çalışmalara ışık tutacak deneyleri kadrolara aktarmak gibi bir işlevi olmalıdır. Günümüz koşullarında bu işlev daha da önem kazanmıştır.

"Atılım'da hatalarımızı, eksikliklerimizi anlatan mektuplar da yayınlanmalıdır. Bunlar gerçekleri çıplak bir şekilde yansıttıkları gibi, değişik alanlarda bu hataların bir kez daha tekrarlanmamalarını sağlamak açısından da günlük çalışmalara ışık tutucu olacaklardır."

Z.D

"Atılım, anlatımını, üslubunu, vurgusunu geliştirsin. Anlatılmak istenen görüş, yalın ve özlü bir ifadeyle yazılsın. Savaşımı yansıtan, denetim değeri taşıyan, içeriği zengin mektuplara yer verilirse, çok yararlı olacak kanısındayım.

"Atılım, yapıcı ve esnek olmak koşuluyla, sol gruplar arasında sağlıklı tartışmalara yol açabilecek ve böylece birliğe hizmet edecek polemik türünde yazılara yer vermelidir. Bu tür yazıları arıyor ve bekliyoruz. Kimi sol gruplar arasında üretilen çarpık ve yanlış görüşlerin eleştirilmesi, ideolojik mücadelenin yükseltil-

▶Arkası 11. sayfada

## ATILIM'ın 10.YILINI KUTLADIK

TKP MK Organı Atılım'ın 10. yayın yılını şehrimizde bir toplantı ile kutladık.

Toplantıda:

1- İşçi basınının önemi ve can damarları konusunu işleyip, işçi basını ile burjuva basını arasındaki farkları sergiledik. Iskra'yı elimize kılavuz olarak aldık. Merkezi yayın ile yerel yayın arasındaki bağları anlattık.

Gazetenin, kollektif ajitatör, propagandist ve örgütleyici rolü üzerinde durduk.

2- Yayınları tanıma üzerine örnekler sunduk. TKP'nin çeşitli yerel yayınları, kitap ve broşürlerini tanıttık.

Atılım'ı tanıtıp, işlevi üzerinde durduk. Aralık sayısında çıkan, "Atılım 10 Yaşında" köşe yazısını okuduk.

3- Yayın konusunda görevlerimiz üzerinde durup, yayın dağıtımının nasıl yapılması gerektiği, dağıtım ağının örülmesinin zorunluluğu üzerinde durduk. Atılım'ı daha geniş yığınlara götürmemizin zorunluluğunun kavranması için tartıştık.

Atılım'a ve diğer yayınlara yazı ve haber yazılması için neler yapmamız gerektiği üzerinde durup, yine Aralık sayısında yer alan 'Halkın Kürsüsü" bölümünü okuduk.

"Atılım'ı oku okut, yazı yaz" belgisi altında yapılan toplantımızda arkadaşlarımızın çeşitli soruları oldu. Hep birlikte cevaplar bulduk. Toplantı disiplinli başladı ve disiplinli dağıldı.

Bir grup Atılım okuyucusu
F.Almanya

## Parti üyeliğini aktif, yaratıcı çalışmayla yenileyelim

5. Kongremiz, "Parti üyeliğinin yenilenmesi" kararını aldı. Yoldaşlar, bizim parti komitemiz bu karardan ne anlıyor, biz size bu konudaki düşüncelerimizi iletiyoruz:

Komitedeki yoldaşlar, Parti Radyosu'ndan "üyelik yenileme" kararını dinledikleri zaman, bu kararın önemini hemen kavradılar. Partiyi sert sınıf savaşlarına hazırlamak için gerçekten de sıralarımızın yeniden yoklamadan geçirilmesi zorunludur. H. Kutlu yoldaşın raporunda öne konan görevler, şimdi bizlerden daha büyük fedakarlık, cesaret, bilinç, disiplin ve yaratıcılık istiyor. Biz şunu anladık: Parti, üyelere, büyük acılara malolacak savaş dışında hiçbir vaatte bulunmuyor. Yoldaşların ilk sorusu şu oldu: "Biz buna hazır mıyız? " Ortak yanıtımız ise şöyle: "Evet! Bizim parti örgütümüz, faşist diktatörlüğün, provokatörlerin, antiparti elemanların saldırılarına karşı savaşta çelikleşti. Partinin beklediğini başarabiliriz".

Bizim ilk kanımız şöyleydi: Şimdi, üst komitemizin, bizlerin üyeliğini yenilemesini bekleme dışında, Kongrenin bu kararı ile ilgili yapacak bir şey yoktur. Çünkü örgütümüzde, komünist parti üyeliğine layık olmayan yoldaş yok.

Ama, biz bu kendinden hoşnutluk duygusunu kısa zamanda terkettik. "Parti üyeliğini yenileme" kararının bize de yüklediği görevler olmalı diye düşündük.

Her şeyi en iyi yapıyor muyuz? Zayıflıklarımız yok mu? Bu soruları sorduk. Önümüzde çözülmesi gerekli pekçok görev var. Üyeliğimizi yenilemek için basit bir başvurunun yeterli olacağını sanmak, 5. Kongre kararını bürokratikçe yorumlamak olacaktır. Öyleyse, yeniden üyelik tüm komünistler arasında parti için, sıralarımızın arılığını korumak için bir yarışma olmalıdır.

Bunun üzerine, yoldaşlar, üyelik için, en iyi yeniden başvurunun, denek taşına yazılı iş olduğunu düşündüler. Biz şimdi, yeniden üyelik için başvururken, üst komitenin önünde parti kararlarını yerine getirmek için attığımız adımları sergilemeye hazırlanıyoruz. "Yoldaşlar", diyeceğiz; "biz yeniden üyelik için başvuruyoruz, çünkü, Kongreden bu yana, işte şu somut işleri başardık ve hâlâ varolan eksiklerimizi de biliyoruz, onları gidermeye de söz veriyoruz."

Ayrıca, üyelik yenilemede, parti içi eğitim önem taşıyor. MK'nin eğitim sürecini bir an önce başlatmasını istiyoruz. Çünkü, üyelik, program ve tüzüğü gönüllü olarak onaylamayı zorunlu kılıyor. Öyleyse, biz, aktif bir eğitim çalışması yapacağız ve üst komitemize, "biz üyelik için yeniden başvuruyoruz. Çünkü parti program ve tüzüğünü kavradık ve benimsedik" diyeceğiz.

Örgütümüzde sallantılı elemanlar yok. Ama sekreter yoldaşla, tekil olarak bağlı iki partilinin durumu hiç de olumlu değil... Bunlar, söz planında, "5.Kongreyi selamlıyoruz" türünden konuşuyorlar. Ama, iş parti kararlarını uygulamaya gelince, bin dereden su getiriyor, işi yokuşa sürüyorlar. Tartışmamızda şu sonuca vardık: Biz, bir insanın iyi niyetini sözlerinden çıkaramayız, onun kafasında gizli amaçlar olup olmadığını da bilemeyiz. Öyleyse sıralarımızdaki yoldaşlardan, çalışma, disiplin ve sorumluluk beklemek, işi esas ölçü almak şarttır.

Bir yoldaş, "eğer bu ölçü alınmasaydı" dedi, "Bolşevikler, kendini çok iyi saklayan ajan-provokatör Manilovski'yi düşman olduğu partiye hizmet ettirmek başarısını elde edemezlerdi."

Ölçü, parti disiplinini, kararları temelinde bütün güçlerimizle savaşıma atılmaktır. Disiplini çiğneyen, karar tanımayan ve iş yapmayan kimseler arasında, Kongrenin estirdiği devrimci fırtınayı gizlenerek atlatmaya çalışan antiparti elemanlar, ya da komünizm davasına hizmet etmeden, ajan-provokatörlük yapmaya yeltenen "bedavacı"lar olamaz mı? Böyle bir tek gizli antiparti elemanı ya da ajan-provokatörü sıralarımızda barındırmamak için, yüz disiplinsiz, tembel, eylemsiz "iyi niyetli"yi partiden uzaklaştırmak, bizi güçlendirecektir.

İşte yoldaşlar, bizim komitemizin üyelik yenileme konusunda düşünebildikleri bunlardır. Biz şu belgiyi ortaya atmayı düşünüyoruz: "Parti üyeliğimizi, daha aktif, daha yaratıcı çalışmayla yenileyelim!"

"Yeniden üyeliği hak etmek için 5. Kongre çizgisinde ileri!"

# Yerel seçimlerde bizi bekleyen görevler

●Raşit KIZILIRMAK

Sivil kılıf geçirilmiş diktatörlüğün nefes almak için başvurduğu her manevrada boynundaki ipi sıkmanın, daha da nefessiz bırakmanın bir tek yolu vardır: Yığınları devreye sokmak. Her boşluktan, olanaktan bu doğrultuda yararlanmak gerekiyor. Yerel seçimler tüm demokrasi güçlerine faşist diktatörlüğe karşı savaşımı genişletip derinleştirmek için böylesi bir olanak sağlıyor.

İşçi sınıfının öncü partisi TKP'ni düzen partilerinden ayıran başlıca özelliklerinden biri, onun bünyesinde Türkiye halkının en yiğit, en özverili evlatlarını toparlamış olmasıdır. Yirmidört saatlerini devrime, devrimci savaşıma adamış olan komünistler geniş yığınların kendi deneyleri temelinde bilinçlenmesi ve örgütlenmesi için sürekli bir çalışma yürütüyorlar. Ama bu, yerel seçimlerde özel bir çalışma göstermeyeceğiz, seçimlerin bize sağladığı olanakları özel bir gayretle değerlendirmeyeceğiz anlamına gelmiyor.

Tersine, hem geniş yığınların yerel, somut düzeyde politikayla ilgilendikleri, hem de bunun şimdiye kadar olduğundan çok daha doğrudan rejimle çatışma noktasına yakın olduğu bir dönemde komünistlerin omuzlarına düşen görev daha da artmaktadır. TKP, faşist diktatörlüğün baskı ve zorbalıklarına karşın yasakları tanımayacak, aktif bir seçim kampanyası yürütecektir. Ellerinde kalan tüm araç ve yollardan yararlanarak savaşımı sürdüren, anayasa referandumunda, 6 Kasım'da tüm demokrasi güçleri adına seslerini yükselten parti örgütlerimiz için bu tür bir çalışma sır değildir. Ne ki, bu kez durum daha farklıdır.

Farklıdır çünkü, bir yanda istikrarını bir türlü sağlayamayan rejim, haklı istemleri için savaşıma atılmasını engellemek için halkın gözüne kül serpiyor. Ortalığı toza, dumana boğuyor. Ama buna karşılık olarak da, partimiz kongresini yaptı. En karmaşık, en fırtınalı dönemlerde bile emekçi halkın yolunu aydınlatan ışığına güç kattı. Yeni program, tüzük, geçmişin eleştirel değerlendirmesi; güçlenen parti birliği, tüm bunlar partiyi yeni silahlarla donattı.

Şimdi yapılması gereken planlı, örgütlü, soluklu bir çalışmadır. Yerel seçimler bu içerikte ele alınmalıdır. Bu kampanyada bir yandan halkın politik aktifliğini artırmaya, somut istemler etrafında bir araya gelmesini sağlamaya çalışırken, bir yandan da güçlerimizi gözden geçirmeyi, olanaklarımızı değerlendirmeyi ve yenilerinin yolunu döşemeyi becerebilmeliyiz. Elbette yeni programımızda çerçevesi çizilen ulusal demokrasinin iç ve dış politikaya, ekonomik ve sosyal yaşama ilişkin istemlerini yığınlara mal etmek için çalışacağız. Bu en iyi biçimde örgütlerimiz bunları yerel, somut, yakıcı sorunlarla bağlayabildiği ölçüde başarılabilir.

Partimiz yığınları harekete geçirecek istemleri formüle etmekle yetinmiyor. Burada önemli olan yerel düzeyde halkın politik hareketliliğini, girişimini yükseltmektir. İvedi istemler etrafında birleşmesini, her araca baş vurarak bunları dile getirmesini, adaylara bu doğrultuda baskı yapmasını sağlamaktır. Seçimlerde neden, hangi yönde oy kullanılmasını söylemekle kalmamak; somut istemler çevresinde halk hareketini örgütlemek, bunun köprülerini atmak, buna yardımcı olmaktır. Böylesi bir çalışmanın sonuçları seçim dönemiyle sınırlı kalmayacak, halkın yerel yönetimleri kendi çıkarları doğrultusunda ve diktatörlüğe karşı kullanma yönünde sürekli savaşım vermesi için bunun araçlarını görmesini, kavramasını ve kullanmaya başlamasını sağlayacaktır.

Bu kampanya boyunca en geniş sol güçlerin birliğini sağlama, devrimci çabaları birleştirme başlı başına bir amaçtır. Yerel düzeyde somut iş üzerinde bir tek kelime, bir tek ortak davranış bile çok şeylere gebe olabilir. Geçmişte Türk-Kürt ilericilerin birliğinin yerel düzeyde sağladığı başarılar hatırlanmalıdır. Komünistler bu doğrultuda artan çabalarını sürdüreceklerdir. Ama bütün çalışmalarını böylesi çabaların ürün vermesi koşuluna bağlamalarının da emekçi halkın davasına yarar getirmeyeceğini bilirler. Seçim çalışmalarında, yerel yönetimlerin demokratikleştirilmesi ;devletin vali ve kaymakamların yerel yönetimler üzerindeki baskısının kaldırılması; silahlanma harcamalarının azaltılması yoluyla bölgenin sanayileşmesi, işsizlik, konut, yol vb. sorunların çözülmesi, genel af ve benzeri istemleri seçim platformlarında öne çıkarmalı, halkın konuşup tartıştığı, adayları üzerinde konuşmak zorunda bırakacağımız istemler haline getirebilmeliyiz. Halkın bu ve yerel formüle edilecek benzer sorunlara sahip çıkan, bu yolda halkla birlikte çalışacağına söz veren adaylara destek vermesi sağlanmalıdır. Belediye meclislerinde ve her düzeyde , halktan öğrenmeye açık, kendisini onların temsilcisi olarak gören, yığınlarla canlı bağı olan adayların, sendikacıların, kooperatif temsilcilerinin, gençlik ve kadın temsilcilerinin seçilmesine destek vermesi için çalışılmalıdır. Seçimler için oluşan kürsülerden bağımsız ya da partili ilerici, yurtsever adayların halkın ivedi sorunlarını savunmalarını desteklerken, komünistler hiçbir zaman kaldıramadıkları kendi kürsülerinden de seslenmeyi sürdüreceklerdir.

Çalışmalarımızı bu amaçlar çerçevesinde belirlerken, yararlanılacak yol ve araçlar da kendiliğinden ortaya çıkıyor. Bunların hazırlığını titizce, günlük kaygı ve telaşlardan uzak yapmak, bu silahların elimizde patlamasını önlemenin zorunlu koşuludur. Bugünden temelini atacağımız, gerçekleştireceğimiz başarılı çalışmalar kadar, yanlışlarımızın da yarınımızı, bizimle birlikte tüm halkımızın yazgısını belirlediğini; bugün göze o kadar da büyük gelmeyen bir devrimci çaba kadar, önemsenmeyen ufak bir açığın da yarın gelip bizi bulacağını unutmak için zaman çok erkendir.

## Yerinde bir öneri

●L. YAVUZ-İZMİR

Yerel seçimlerin yaklaştığı şu günlerde bizleri çok yoğun çalışmaların beklediği gün gibi ortadadır. Bu sözümüzden, diğer zamanlar normal çalışmalara devam edip, böyle dönemlerde çalışmaları yoğunlaştırmak ve daha sonra gene normal çalışmalara dönmek gerektiği gibi bir yanlış anlam çıkarılmasın. Tersine her yeni gün geçen günden daha bir üst düzeyde çalışma yapılması, bu tür günlerde ise kampanya sürecine bağlı olarak, çalışmaların alabildiğine yaygınlaştırılıp, yığınsallaştırılması, yığınlara mal edilmesi sözkonusudur. Politik kampanyalar, çok önemli deney birikimlerinin sağlanması, yaratıcılığın alabildiğine geliştirilip yaşama geçirilmesi açısından da çok önemlidir.

Yerel seçimlerde partinin belirleyeceği ve saptayacağı ilkeler doğrultusunda açılacak olan merkezi kampanyaya bağlı olarak parti örgütleri somut yerel çalışmalar yürüteceklerdir. Burada partimiz halkın sesinin duyulması için her çabayı göstermelidir.

O nedenle her yoldaş, her sempatizan çevresinde, yakınında halkın, bağlaşıklık kurmak istediğimiz sınıfsal ve politik güçlerin üyelerinin seçimler hakkında düşündüklerini, neler hissettiklerini, neler beklediklerini olduğu gibi merkeze iletebilir. Bu çalışma en küçük yerleşim biriminden il, bölge, ülke ve Avrupa'daki parti örgütlerine kadar genişletilerek merkezi kampanyaya bağlı bir kampanyaya dönüştürülebilir. Parti merkez organlarını "Halkın Kürsüsü" ne dönüştürmeye bu çalışmalar büyük katkıda bulunacaktır.

Yukarda vurgulamaya çalıştığım gibi her yoldaş, küçük-büyük, önemli-

▶Arkası 11. sayfada

# İdeolojik çalışmaların iyileştirilmesi üzerine

**TKP MK 1. Plenumu partinin ideolojik çalışmalarının iyileştirilmesi sorununa gündeminde özel bir yer verdi, bu konuda bir dizi somut kararlar aldı. Aşağıda, Kutlu yoldaşın plenumda okuduğu Politik Büro'nun çalışma raporunda yer alan konuyla ilgili bölümü bulacaksınız.**

Partimiz, önüne koyduğu görevleri, ancak tüm parti çalışmasının candamarı olan ideolojik çalışmayı iyileştirerek gerçekleştirebilir. Parti politikasının somut gelişmelere yanıt verebilmesi, sağlam bir perspektif göstermesi, yığınlarca benimsenmesi, böylece maddi bir güce dönüşmesi, teorik çalışmaların, ajitasyon propaganda çalışmasının düzeyiyle doğru orantılıdır. Merkez Komitemiz, ideolojik çalışmanın iyileştirilmesi için ne denli sağlam, somut ve gerçekçi kararlar üretebilirse, tüm parti çalışmalarımız o denli yüksek bir hızla iyileşecektir. Ama şu da unutulmamalıdır ki, ideolojik çalışmanın iyileşmesi, örgütsel çalışmanın iyileşmesiyle, özellikle bu alanın ideolojik çalışma için gerekli desteği sağlamasıyla yakından bağlıdır.

5. Kongrenin, "ideolojik çalışmaların iyileştirilmesi" sorunlarını ele almak üzere, özel bir MK Plenumu toplama kararı, şimdi yerine getiriliyor. MK üyeleri, sunulan tezleri, bu tezlerin açıklanması ve uygulanması niteliğinde olan "ideolojik çalışmaların iyileştirilmesi ve parti içi eğitimin örgütlenmesi" adlı yardımcı belgeyi ve "yurtdışındaki parti örgütleri için ideolojik çalışmalar" adlı yardımcı belgeyi tartışacaklar ve kararlar alacaklardır.

Kongrede belirtildiği gibi, ideolojik çalışmalarımızda zayıflıklar vardır. Burada sorun şudur: Partinin yığınsal ajitasyonu, propagandası ve teorik çalışmaları, yığınların, değişik katmanların, kadroların, tek tek komünistlerin kafalarındaki sorulara başarıyla yanıt verebiliyor mu? Mustafa Suphi Tezleri'nin tartışılması sırasında, parti merkezinin , ideolojik çalışmalar bürosunun tartıştığı konularla, kadroların kafasındaki tartışma konuları arasındaki kopukluk kendini çok iyi gösterdi. Yayınlarımızın içeriğindeki en büyük zayıflık budur. Yayınlarımızın yığınlara "öğretmeden" önce, yığınlardan öğrenmeleri ve yazarların kendi kafalarındaki sorular yerine, kadroların sorularına yanıt vermeleri gereklidir. Bu, bir bütün olarak parti çalışmasını ilgilendiriyor. Şimdi,bütün parti örgütlerinin yığınların, ayrı ayrı her katmanın, kadroların, tek tek komünistlerin ve sempatizanların sorularını parti yayınlarına iletmeleri ve yayın organlarımızın aldıkları her mektuba, tıpkı canlı bir insanla karşı karşıya imişler gibi büyük bir özenle yaklaşmaları ivedi işimizdir.

Biz, ideolojik çalışmalardan sorumlu organlardan, kişilerden, ellerindeki olanakların sınırlılığına bakmaksızın, çalışmalarını çok daha aktifleştirmelerini, kullanılmayan rezervleri kullanmalarını, plansızlığa, denetimsizliğe son vermelerini, yayınlarımızı, yazarlarımızı, parti komitelerinin tüm ajitasyon-propaganda işlerini, her türlü zorlukları aşarak yönetmelerini istiyoruz.

Aynı zamanda biz, şu ilkeyi kesin bir şekilde uygulamalıyız: İdeolojik çalışma bütün partinin işidir. O nedenle MK, tüm örgütlerin ideolojik çalışmalarını iyileştirmek için gerekli kararları almalıdır.

Bundan böyle her parti örgütü, MK'ne verdiği raporlarda, kendi alanındaki ajitasyon-propaganda, eğitim çalışmalarının içeriğini, elde edilen sonuçları (zayıflıkları ve başarıları) olanaklı olduğu ölçüde ayrıntıyla bildirmelidir.

Aynı zamanda şimdi biz, ideolojik çalışmaları iyileştirmek, özellikle Atılım'ın etkinliğini artırmak, onu 15 günlük yayının gerektirdiği canlı bir içeriğe kavuşturmak için, canlı bir komünist yarışma açmalıyız. Her örgüt önüne, haber, yazı gönderme konusunda sayısal hedefler koymalı, komünistler arasında yarışma başlamalıdır. İdeolojik çalışmalar bürosu bu yarışmanın gidişi içinde gönderilen haber ve yazıların kalitesini artırmak, onları amaca uygun konulara, sınıfsal katmanlara yöneltmek için örgütlerimize gereken her türlü yardımı yapmalıdır. Yayınların yazışma adresine kavuşması bize yeni olanaklar açıyor. Bu da geliştirilmelidir.

5. Kongre, Marksizm-Leninizmi ülke koşullarına yaratıcılıkla uygulama yolunda ciddi bir adım atarak günlük işlerin arasında boğulan, o nedenle kendiliğinden yer yer "teoriyi küçümseme" eğilimine kapılan kadroları ideolojik bakımdan silahlandırmıştır. Propaganda-ajitasyon çalışmalarımızı ve genel olarak tüm parti çalışmalarını zayıflatan "teoriyi küçümseme" eğilimini kökten yok etmek için şimdi yeterli olanaklara sahibiz.

Parti şimdi bir yandan Yol ve Amaç dergisini daha iyi bir içerikle çıkaracak, öte yandan, parti içi eğitimi örgütleyecek, bilimsel araştırma çalışmasını tezelden başlatacaktır.

Bizim ideolojik çalışmalarımız, partimizin öne koyduğu politik amaçlara bağımlıdır ve bu görevlerin çetinliğine uygun etkinlikte olmalıdır. İvedi sosyal-ekonomik-politik istemler için yığınlar arasındaki her günkü ajitasyon, sistemli olarak partinin politik kampanyalarıyla yaratıcılıkla bağlanmalıdır.

Parti, yığınlar içindeki ajitasyon çalışmasını, kampanyaları, etkili bir propaganda çalışmasıyla, partimizin program amaçlarına bağlamalıdır. Bizim öne koyduğumuz ulusal demokrasi alternatifi, çok açık bir şekilde yığınlara gösterilmelidir.

Partinin yakın amacı (ulusal demokrasi ve antiemperyalist demokratik halk devriminin tamamlanması) son amacımıza, sosyalizme bağlanmalı, bu, herşeyden önce, yığınlara, Sovyetler Birliği'nin, reel sosyalizmin çalışan insanlara getirdiği kazanımları, her alandaki başarıları anlatarak yapılmalıdır.

Bizim ideolojimiz,Marksist-Leninist öğretimiz, yığınlar arasında yayılmalı, bu, işbirlikçi oligarşinin her alandaki görüşlerine, programlarına, antikomünizme ve hertürlü oportünizme karşı polemiklerle, ideolojik savaşım içinde gerçekleştirilmelidir.

## Kürdistan'da terör sürüyor

**Kars**

Kars'ın ilçe ve köylerinde çok sayıda asker ve polisin katılımıyla operasyonlar yapılıyor. Operasyonlarda yüzlerce kişinin gözaltına alındığı ve işkenceden geçirildiği öğrenildi. Kiziroğlu, Zesim ve Çukurlu köylerinde en insanlık dışı baskılar yapıldı. Tüm köy halkı köy meydanında dayaktan geçirildi. Mehmet Ulufer adındaki yurttaş oğlu solcu olduğu için ayağı kırılarak sakat bırakıldı.

**Diyarbakır**

Kürt devrimci demokratik hareketlerinden KUK'a karşı Ekim 1983'de başlatılan tutuklamalar sürdürülüyor. 12 Ocak günü Lice'de 12 kişi gözaltına alındı, gözaltına alınanlara yoğun işkence uygulanıyor. İşkencelerle İbrahim Ulak'tan sonra bir kişinin daha öldürüldüğü bildiriliyor. İşkence sonucu sakat bırakılanların sayısı belirsiz.

**Lice**

Ocak ayında Lice'de yeni bir terör dalgası başlatıldı. Tüm kahvehaneler günde üçer kez basılarak halk tartaklanıyor, dayaktan geçiriliyor. Köy ve mahalle muhtarları tehdit ve dayakla muhbirliğe zorlanıyor. Muhtarlardan Hasan Karakeçe ile Mehmet Aytek ve oğluna üçer gün işkence yapıldı.

# KARARLI OLUN, ÖRGÜTLENİN!

●Erol CANTEKİN

Özal hükümeti, Türkiye tarihinin tanıdığı en halk düşmanı hükümettir. 12 Eylül darbesiyle başlayan, sendikalara, TKP'ne, ilerici tüm güçlere karşı saldırı yalnız ve yalnızca işbirlikçi oligarşinin bugünkü uygulamalarına doğacak tepkileri önceden önlemenin aracı olmuştur. Bu oligarşi içinde konumlarını pekiştirmek isteyen Evren kliğinin, MDP'ni hükümete getirme, tıpkı darbenin ilk döneminde olduğu gibi, inisyatifi elde tutarak Özal'ın temsil ettiği güçlerle ortaklık kurma planı suya düştükten sonra, emperyalizmin ve işbirlikçi oligarşinin bu en gözü dönmüş temsilcisi meydanı boş bulmuştur.

Şimdi cunta, bir yandan hükümeti, tüm hak düşmanı adımlarda destekliyor, öte yandan ise yerel seçimleri bekliyor ve Özal'ın en küçük bir zayıflamasından yararlanarak, konumlarını yeniden pekiştirmek için fırsat kolluyor. Generaller, ABD emperyalizminin karşısında uşakça eğilip bükülmelerine rağmen, ülkeyi tek başlarına, ortaksız yönetme konusunda ondan gereken desteği alamamışlardır.

## Gözü dönmüş saldırganlık

Halkın yaşamında ise değişen bir şey yok. Gerçekte, 12 Eylül darbesinin programı, birçok gelişmekte olan ülkede olduğu gibi uygulanıyor. Kimilerinin işine gelsin'ya da gelmesin, bağımlılık ve yapısal bunalım koşullarında, bu yol işbirlikçi oligarşi için alternatifi olmayan tek yoldur. Kimileri için intihar anlamına da gelse, bu yol mukadderdir. Ya bu yol, ya da ulusal demokrasinin değişimler yolu. Türkiye'nin önünde başka seçenek yoktur. Bu durum herkesi şiddetle etkiliyor: Çıkarları işbirlikçi oligarşi ile çelişse bile, ulusal demokratik yönde devrimci dönüşümler yoluna koyulmaya hazır olmayan çevreler, Özal hükümetinin, görmemek için kör olmak gereken çılgınca programı karşısında ikircime kapılıyor. "Acaba" diyorlar "bu program belki de başarılı olur..."

Bu program, işbirlikçi oligarşi için tek yol, ama sonu her an devrimci yığınsal direnişlerle gelebilecek yoldur. Şimdi, tablo şöyledir: ABD emperyalizminin, İMF'nin gölgesinde, işbirlikçi oligarşinin en kabadayı, en hayasız ve küstah temsilcisi Özal, "kefeni sırtımda taşıyorum" diye yola koyulmuştur. Bu adam herkese kafa tutuyor ve herkesle alay ediyor. Kendi payına, CİA'dan, uluslararası finans oligarşisinden güvence aldığı her haliyle bellidir. İşbirlikçi oligarşinin geride kalan politik temsilcileri, bir yandan, önlerine serilen yağma olanaklarına yalanarak bakıyor, bir yandan da endişeyle sağı solu kokluyor. Üç yıldır süngü altında susar görünen işçi sınıfını, giderek oynanan oyunu farketmesi muhtemel uysal köylülüğü, diskoteklere zorlanmış görünen gençliği, kulaklarını dikerek izliyor.... Bunlar, ülkeyi tepeden tırnağa sarsacak olan bu programdan, "sosyal patlama"lar çıkar mı korkusuna kapılmışlardır. Cuntaya gelince... Generaller, orduyu bir an önce tartışma dışına çekerek yıpranmaktan korumayı ve kendilerine sözümona, "koruyucu", "tarafsız" bir rol vermeyi deniyorlar. Evren ve cuntası, olası ilk sarsıntıda, işbirlikçi oligarşi adına, manevra yapmak, oluşacak tepkileri at değiştirerek olmazsa doğrudan bastırmak üzere Çankaya'da üslenmiştir.

Oligarşinin güçleri işte böyle mevzilenmiş, 12 Eylül karşı devrimiyle, ulusal çapta bir direnişin politik-sendikal güçleri üzerinde geçici bir zafer kazandıktan, gerekli hazırlıkları yaptıktan sonra, şimdi bütün cephelerden ulusal güvenliğimize, bağımsızlığımıza, ulusal ekonomiye ve halkın ekmeğine, toprağına, işine, buğdayına ve sürüsüne karşı taarruza geçmişlerdir.

Evren-Özal ikilisi bugünün figüranlarıdır. Yarının figüranlarının kimler olacağı, halk hareketinin boyutlarına bağlı olarak CİA'nın çekmecesinde çoktan planlanmış olarak duruyor. Calp'in, Sunalp'in, Özal ya da ondan kopacak olanların "milli hükümet"inden, erken seçimle AP'nin ikinci kopyasını, parlamentoda bu ortaklığa katmaya, hatta, çok sıkışılırsa SODEP'i, HP ile zoraki birleşmeye razı etmeye kadar her yolu denemeye, emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi hazırdır. İşbirlikçi oligarşi, önümüzdeki yılları politik manevralarla atlatmaktan başka bir şey düşünecek durumda değildir.

## Yığınların savaşım gücünü artırmalıyız

Alternatiflerden hangisinin "ehveni şer" olduğuna boşuna kafa yormak yerine, durumu açıkça kavramak, her manevrayı zamanında sezmek, bu manevraya alet olanları uyarmak ve her manevra yapma anının doğası gereği ortaya çıkacak küçük bile olsa her olanağı, yığınsal halk hareketini canlandırmak için kullanmak... İşte komünistlerin çizgisi böyle olmalı. Şu anda, DYP'den, SODEP'e, Refah Partisi'nden sol güçlere kadar tüm politik güçleri Evren-Özal ikilisine karşı çıkma temelinde güçbirliği yapmaya yöneltmek ne denli amaca uygunsa, yarın Özal'ın ve 12 Eylülcü parlamentonun iflas ettiği, yığınların barış ve ulusal demokrasi için aktif eyleme atıldığı bir durumda, SODEP'in, Refah Partisi'nin DYP ile birlikte sol güçleri dışta bırakacak adımlar attıklarında, bunun Evren cuntasının karşı-devrimci manevrasına katılmak anlamına geleceğini göstermek o denli doğru olacaktır.

Her duruma uygun bir taktik formüle edilemez. Parti hattı bellidir. Amaçlarımız bellidir. Evren ve cuntası tasfiye edilmedikçe, 12 Eylülcü rejim kökten yıkılmadıkça, hükümet değişiklikleri, kendiliğinden bugünkü durumda ya ciddi bir değişime yol açmaz, ya da ergeç cuntanın darbesi altında ezilmeye mahkum olur. Her somut durumda en doğru kararları vermek için, dikkatlerimizi yığınların savaşım gücüne çevirmeli, olanakları gerçekçi olarak saptamalı ve bunlardan en devrimci tarzda yararlanmak için hazırlıklı olmalıyız. Yığınlar arasındaki çalışmaları hızlandırmayı her günkü çalışmaların merkez noktasına almalıyız.

## İlk iş Özal'ı durdurmaktır.

Eğer halk daha ilk adımda, en az, sermayenin kabadayısı Özal ve suç ortakları kadar cesaretle, bu saldırıya göğüs germeyi göze alırsa, yaratılan şaşkınlık bir anda ortadan kalkabilir, yığınlar "genel af" diyerek, ya da Karabük, Ereğli, İsdemir işçileri "KİT'leri vermeyelim" diyerek, ya da Köy-Koop ortakları "yabancıya bir karış tarla yok" diyerek, ya da Adanalı yurtsever halk "Klikya'dan Fransızı kovan Adanalı, İncirlik'ten de Yanki'yi kovar" diyerek, ya da 27-28 Nisanların, 6. Filo'ya karşı döğüşenlerin gençliği, "YÖK'ü yıkın" diyerek, analar, bacılar boş tencereleriyle "iş, ekmek, özgürlük" diyerek, Diyarbakırlı Kürt halkı, "Ne Türk jandarmasının dipçiği, ne Pirinçlik Amerikan üssü" diyerek sokakları doldurabilir.

İşte işbirlikçi oligarşinin korkusu bundandır. İşte, 12 Eylül'de, hemen o gün var diye değil, ama bugünkü melun program yürürlüğe girdiğinde varolacağını bildikleri bu halk tepkisini, devrimci yükselişi önlemek için kendi rejimlerini yıkmaları bu korku yüzündendi. Şimdi de bu korkuyla yürüyorlar.

Bizimkilere gelince... İşçiler şimdi, "eğer DİSK olsaydı" diye konuşuyor. Köylüler, "Köy-Koop'u elin yabanına kaptırmasaydık" diye hayıflanıyor. "Cumhuriyet" okuyucusu, "Barolar eskisi gibi olsaydı" diye düşünüyor...

Komünistler, bu konuşmalara erkekçe katılıyorlar. Eğer diyorlar, daha iyi sarılsaydınız sendikalara, kooperatiflere, meslek odalarına, eğer güçlerinizi birleştirebilmeyi başarabilseydiniz, eğer daha cesaretle savaşsaydınız, bugün durum başka türlü olurdu. Ama her şey bitmedi. Cuntanın saldırısından sonra yeniden toparlandık. Her yerde küçük, ama cesur örgütler var. Hak isteyen hiçbir işçi, kooperatifçi, meslek adamı, genç ve aydın yalnız kalmayacaktır. Şimdi ilk iş Özal'ı durdurmaktır. Kararlı olun! Örgütlenin!

TÜRKİYELİ GÖÇMEN İŞÇİLERİN YOLU:

# AKP ile birlikte, "roket değil, işyeri" için...

Ali SAİM

Nürnberg! Savaş suçlusu Hitlercilerin yargılandığı kent! Bu kentin adı, şimdi doludizgin insanlığın felaketine yol açacak bir nükleer savaşa hazırlanan Reagan yönetimine karşı seslerini yükselten barış güçleri tarafından sık sık anımsanıyor. Tarihten ibret almak istemeyenlerin çoktan unuttukları bu kentin adı, AKP 7. Kongresiyle, onlara yeniden hatırlatıldı.

AKP'nin 7. Kongresi, 6-8 Ocak 1984'de, Nürnberg'de, aralarında TKP'nin de yer aldığı, komünist ve işçi partilerinden ve antiemperyalist hareketlerden gelen 40 konuk delegasyonun ve 800 delegenin katılımıyla yapıldı.

AKP 7. Kongresi Amerikan emperyalizmini ve FAC'ndeki militaristleri, intikamcı çevreleri amansızca yargıladı, bunların suçlarını gözler önüne serdi. Başkan Mies yoldaş, şu çağrıda bulundu: "Barış utkuya ulaşmalıdır, asıl şimdi roket değil, işyeri."

AKP Kongresinde onaylanan "Barış ve İş için 1984 Eylem Programı" nda, F.Alman işçi sınıfının, çalışan insanların, işsizlerin, gençlerin, kadınların, yaşlıların, yabancı işçilerin çıkarları, özlemleri açık bir biçimde yansıyordu. Demokratik ve sosyal ilerleme için bir dönüm noktasının gündeme gelebilmesi için (bu AKP' nin programında ayrıntılarıyla ele alınan en yakın amaçtır), silahlanmadan silahsızlanmaya, işyerlerinin yokedilmesinden işyerlerinin açılmasına, sosyal haklara saldırılardan daha fazla sosyal güvenliğe, demokratik hakların kısıtlanmasından daha fazla demokratik katılıma geçmenin koşulları için savaşım ile sosyalizm için savaşımın (bu da AKP programında vazgeçilmez amaç olarak işlenmiştir) sımsıkı birbirine bağlanması görevi, Mies yoldaşın raporunda somut bir biçimde dile getirildi.

## Cesur savaşçılar

Alman Komünist Partisi'nin 7. Kongresinde Başkan Mies'in gür sesiyle okuduğu raporu dinlerken, düşüncelerim, uzun yıllar öncesine kaydı. Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'nin hemen sonrasında, o zamanki Berlin'de, Spartaküsler, Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg, Alman finans kapitaline başkaldırmışlar, sosyal şovenistlerin kirlettiği kızıl bayrağı, kanlarıyla yıkamışlardı. Şimdi onların takipçileri, Thaelmann'ların devamcıları, Hitler Almanyası'nın yıkıntıları üzerinde, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin dev eserini yükselttiler. Demek ki, Scheidemann'ların, Noske'lerin hıyaneti, Kap darbecilerinin zulmü ve Hitler'in canavarlıkları Alman işçi sınıfının en büyük evladı Karl Marks tarafından öngörülen tarihin gelişme seyrini değiştirmeye yetmiyor. Demek ki Reagan' ın nükleer terörü de yetmeyecek...

Alman topraklarında insanlığın tarihsel bakımdan aşılmış kapitalist geçmişiyle, sosyalist bugünü kesin bir çelişki halinde yanyana yaşamakla kalmıyor. FAC topraklarında da bugün için "kalın zırhlarla" donanmış tekelci sermaye ve onu inatçı, cesaretli sınıf savaşlarıyla "kuşatıp" yok etmeye yetenekli güç, Alman işçi sınıfı ve bağlaşıkları karşı karşıya duruyor. Tarihsel bilanço ve bugünkü somut durum, demek ki, bizden, barış ve ilerleme güçlerinden yanadır.

7. Kongrede, Karl'ın, Rosa'nın ve Ernst'in evlatları, torunları, bize cesaret aşıladılar. Onlar, barış ve iş için, nükleer savaş manyaklarına ve uluslararası dev tekellere vargüçle karşı koymakta, FAC çalışan insanlarının sosyalist geleceği için hayranlık uyandıran bir iyimserlikle savaşmakta, örgütlü antikomünizmin cenderesinde Marks, Engels ve Lenin'in yüce fikirlerini ödünsüz savunmakta ve yaymaktalar.

## Değişmeyen parola

Bu büyük parti, bize hiç de yabancı değil diye düşündüm. Spartaküslerin savaş arkadaşıdır bizim partimiz. TKP çatısı altında birleşen komünist öbeklerden bir kol, Spartaküs hareketine katılan Ethem Nejat ve öteki yoldaşlardan oluşmuştur. Berlin'de yayınlanan Kurtuluş gazetesi, Rote Fahne'nin ikiz kardeşidir. Türkiyeli komünistler, savaşa atıldıkları ilk günden ateşli enternasyonalistlerdi. Alman topraklarında yaşadıkları her gün, her saniye, Alman proletarya devriminin zaferi için, ölümü göze alarak savaştılar. Ya vatanları için ne yaptılar? Berlin'de yükselen her barikat Alman Kayzeri'yle içli dışlı Padişah ve Enver Paşa despotizmine, onların devamı İngiliz işbirlikçilerine karşı indirilmiş bir darbeydi aynı zamanda. Bizim Spartaküslerimiz barikatlardan ayaklarının tozuyla dönüp, Türkiye işçi sınıfına Marksizm-Leninizmi taşıyarak, en büyük yurtseverlik görevlerini yerine getirdiler. Ama, Alman topraklarında yaşadıkları sürece, Türkiyeli komünistler için, Alman işçi sınıfının yazgısına ilgisizlik şöyle dursun, kendi yazgısını, o sınıfın yazgısıyla bağlamak biricik enternasyonalist tutum olmuştur. "Bir ülkede tek sınıf, tek parti!" Türk Spartaküs'ünün parolası buydu.

Bugün de, biz Türkiyeli komünistlerin tutumu böyledir. Proletaryanın kendi Leninist, gerçek enternasyonalist partisini yarattığı ve koruyabildiği her ülkede, Türkiyeli komünistler her zaman bu parolayı yükselttiler. FAC'da, Alman işçi sınıfının böyle bir partisi var. 7. Kongre bu gerçeği bir kez daha ilan etti.

AKP 7. Kongresinin kürsüsünde, FAC'da çalışan öteki yabancı işçilerin yanısıra, Türkiyeli işçilerin temsilcilerini de görünce, "işte" dedim, "günümüzdeki Karl ve Rosa' larla, günümüzün Ethem Nejat'ları yine omuz omuza!... Bu gelenek, devrimci ruh yaşıyor ve kapitalizmden sosyalizme geçiş çağında, yepyeni sorunlarla, eylem biçimleriyle ve çözüm yollarıyla elbette yeni bir içerik kazanıyor, zenginleşiyor.

Kendimi, FAC'da çalışan bir Türkiyeli işçinin yerine koydum. Ve AKP'nin yeni eylem programına bu gözle baktım... Eğer bir insan dar kafalı bir milliyetçi değilse, bu programda kendi sınıfsal çıkarlarının tam bir ifadesini zorluk çekmeden bulacaktır. Yabancıların eşitsiz durumu; dönüşe zorlama, aileleri parçalama, yabancı düşmanlığı, yeni genç kuşakların çıkmazı... Tüm bu sorunlar, FAC işçi sınıfının önünde duran ve "Roket Değil İşyeri!" belgisiyle bayraklaşan AKP programını yaşama geçirmeden çözülemez. Bu ülkede yaşayan işçilerimiz adına, "işte bizim partimiz" diye düşündüm. Bu parti, TKP'nin kardeşi, savaş arkadaşı ve yalnız Alman işçilerinin değil, FAC'da yaşayan Türkiyeli işçilerin öncü ve savaşkan koludur.

7. Kongreye TKP adına katılan delegasyondan bir yoldaş, FAC'daki bir grup TKP üyesi ve sempatizanıyla yaptığı söyleşide şöyle dedi:

"İşte orjinal bir durum: FAC'daki TKP üyesinin iki programı iki partisi var. Birincisi, üye olsunlar ya da olmasınlar AKP ve onun programı.. Burada yaşayan her TKP'li, Türkiye'ye sanki hiç dönmeyecekmiş gibi, AKP ile birlikte bu programı zafere ulaştırmak için savaşmalı, AKP programını deyim uygunsa geniş anlamda Türkçeye çevirerek, Türkiyelilerin somut durumuna ve psikolojisine uyarlayarak Türkiyeli işçileri bu savaşıma kazanmalıdır. İkincisi, TKP ve onun programıdır. FAC'da yaşayan her TKP'li, Türkiye'ye sanki yarın, hemen dönecekmiş gibi partisine sarsılmazcasına bağlı kalarak, bu programı kavramalı, mümkün olan her yolla onu propaganda etmeli, Türkiye'ye yönelik eylemlerinde onu kılavuz edinmelidir."

FAC'daki yoldaşlarımız, TKP 5. Kongresi ve AKP 7. Kongresinden sonra, çifte güçle donandılar. "Roket Değil İşyeri!" için ve Türkiye'de faşist rejime karşı savaşan tüm ilerici güçlerle aktif dayanışma için FAC' daki yoldaşlarımızın elinde şimdi her şey var!

# Özal'ın zehir paketi

●Doğan DİNÇ

Özal hükümetinin demagog propagandacıları, "işbitiren" bürokratları, "yeni" sözünü çok sık kullanıyor. "Yeni" ekonomik politika, "yeni" yaklaşım, "yeni" dışalım-dışsatım düzenlemeleri. Oysa yeni olan hiç bir şey yok ortada. 24 Ocak kararları Türkiye'de ilk kez uygulamaya kondukları 1980 yılında da yeni değillerdi. Bu kararlar, dünyanın bir çok ülkesinde uygulanmış, hepsinde iflasla sonuçlanmış, gücünü, daha çok şişirilmiş propaganda ile emperyalist merkezlerin dayatmalarından alan bir modelden başka bir şey değildi. Özal hükümeti şimdi bu modeli , başlangıçta kimi nedenlerle uygulamaya konamayan unsurlarını da devreye sokarak, sürdürmek istiyor.

Özal'ın Türkiye ekonomisine "şifa getirecek" diye sunduğu bu zehirli model, parlak ışıltılar saçan, gözalıcı bir paket içinde konuluyor halkın önüne. Paketin üstünde, "geliriniz artacak" diye yazıyor.* "Banka faizlerini sizin için yükselttik". "Faturalı yaşam: % 10 vergi iadesi alacaksınız" (Hesaplayın bu ağzı kalabalık % 10'u, altı paket sigara eder). "Konut sahibi olacaksınız" diye yazıyor: "Lüks mal dışalımından, rakıdan, biradan, sigaradan konut fonuna milyarlar yağacak" (Konut fonuna "yağacak" milyarlar kimin cebine akacak? Devlet niye konut yapımına girişmiyor?) "İşsizlik azalacak diye yazıyor Özal'ın zehir paketinin üstünde: "Enflasyon düşünce, yatırımlar kıpırdanmaya başlayınca" (Bu yalanları iki temel belge, 1984 bütçesi ve İMF ile imzalanan yeni stand-by anlaşması hemen ortaya çıkarıyor. "Yeni yatırım yok" diye yazıyor bu belgelerde). Bütün bu "iyileşmeler" ne zaman kendini göstermeye başlayacak? Özal bu soruya tam üç yıl önce verdiği yanıtı veriyor: "Beş yıl sonra."

1980-1983 dönemi bu modelin Türkiye halkı için ne anlama geldiğini iyi gösterdi. Üç yıllık 24 Ocak modeli ekonomik politika, Türkiye halkının çıkarları ile Türkiye ekonomisinin çıkarlarının ne kadar birbirine denk düştüğünü de gösterdi. Halkın ekonomik durumu ve kuşkusuz ülkemizin ekonomik durumu bu modelle iflasa doğru son hızla ilerledi. İşbirlikçi oligarşiden başka ekonomik politikadan yarar sağlayan ve iç rahatlığıyla bu ekonomiye güven duyan kesim kalmadı.

## 24 Ocak politikasının "başarıları"

* Ulusal gelir düştü: GSMH 1979 yılında 208,9 milyar TL idi. 1983'te 231,4 milyar TL'ye çıktı (1968 fiyatları ile). Bu, dört yılda ekonominin yıllık ortalama büyüme hızının % 2,6 olması demektir. Kişi başına düşen ulusal gelir, bu büyüme hızıyla 1983'te 1978 düzeyinin altına düştü (1978: 1310 dolar, 1983: 914 dolar).

* Tarımsal üretimde gerileme var: Bir çok tarımsal üründe düşüş rakamlarıyla ortaya konabilir, ama Türkiye Ziraat Odaları Birliği'nin Ocak 1984'te yayınladığı raporda yer alan şu sözler bile durumu anlatmaya yetiyor: "Çiftçi, beş yıldır sürekli yoksullaşıyor."

* Yatırımlar durdu. Sanayi % 50 kapasite ile çalışıyor. 1983 bütçesinde kamu kesimi yatırımları, ödeneklerin % 21,6'sı idi. 1983 bütçesi % 25 enflasyon öngörüsüne göre hazırlanmıştı. Sonunda ise enflasyon % 40'a çıktı. Toplam sabit sermaye yatırımları içinde özel sektörün payı 1978'de % 53 idi. 1983'te ise bu oran % 39,7'ye düştü.

* İşsizlik arttı: Artık bu gerçek, "Komünist iddiası" olmaktan çıktı. İşte Özal hükümetinin Sanayi ve Ticaret Bakanı Cahit Aral'ın sözleri: "Türkiye'de 4 milyonu kayıtlı bir milyonu kayıtsız olmak üzere 5 milyonu aşkın işsiz var." Aral'ın sözleri gerçeğe oldukça yakın. İşsizliğin nedeni, en başta, yatırım yapmayan, KİT'lerin yatırım yapımını engelleyen "özel sektör"dür. Bugün % 50 kapasite ile çalışan sanayi sektörü, yalnızca bu nedenle 700 binin üstünde kişiyi işsiz bırakıyor.

* 1983'de gerçek ücret ve maaşlarda ve köylülüğün gelirlerinde % 20'lik bir düşüş oldu.

* Dış satım gelirleri artış hızında azalma gözleniyor: Geçen dönemin rakamları şöyle: 1979: 2,2 milyar dolar. 1980: 2,9 milyar dolar. 1981: 4,7 milyar dolar. 1982: 5,7 milyar dolar. 1983'te bir duraklamadan söz ediliyor. Artışın umulanın çok altında kaldığı, büyük holdingler tarafından da itiraf ediliyor. Dış satımdaki artışın üç temel nedene dayandığı ortaya çıktı bu dönemde. 1- TL'nin büyük ölçüde devalue edilmesi.2- İç tüketimin zorla kısılması. 3- Arap ülkelerinin dışalım taleplerinde konjonktürel nedenlere dayanan bir artış olması. Artışı sağlayan bu üç temel nedenden ilk ikisi, asıl olarak, dışsatım artışının ekonominin daha kötüleşmesi pahasına gerçekleştirilebildiğini gösteriyor. Arap ülkelerinin Türkiye'den yaptıkları dışalımlardaki artışın ise geçici olduğunu ve ekonomide köklü bir düzelmeye, dış satımda düzenli bir artışa yol açmayacağı biliniyor. İşçi dövizi girişinde de bir duraklama gözle görülüyor.

* Ödemeler dengesi açığı büyüyor. 1983 yılında dış ticaret açığı 3,5 milyar dolar oldu. Petrol fiyatlarının olağanüstü artış gösterdiği 1979 yılında bile bu açık 2,8 milyar dolardı. Türkiye'nin bugün dövizle ödemek zorunda olduğu dış borç faizleriyle birlikte 25 milyar dolardır. Hiç borç alınmasa bile bunun ancak 2012 yılına kadar ödenebileceğini söylüyor uzmanlar.

## Şimdi ne olacak?

Geçen dönemin faturası böyle. Şimdi daha mı iyi olacak? Bunu anlamak için üç temel belgeye göz atmak gerek. 1- 1984 yılı Bütçesi. 2- Özal hükümetinin "yeni" ekonomik önlemler paketi. 3- İMF'ye verilen yeni Niyet Mektubu. Bütçe hakkında kısaca şunlar söylenebilir: 1984 bütçesinin, edebiyat bölümünde ödeneklerin % 28,8'i oranında kamu yatırım % 25 enflasyon, % 5 büyüme öngörülüyor. Bütçenin gerçekler bölümüne bakıldığında ise 1983 bütçesinden gerçek olarak daha küçük bir bütçe ile karşı karşıya olduğumuzu görüyoruz. Bütçenin gelir tahminlerinin gerçekçi olmadığını , 1984 bütçesinin kaçınılmaz olarak 500 milyar lira açık vereceğini hemen herkes kabul ediyor. Özal hükümetinin şimdi eklediği dış satımı artırma amacıyla holdinglere armağan edilen 200 milyarlık vergi iadesi ile bu açığın 700 milyar lirayı bulacağını söyleyenler var. 500 milyarlık açık öngörüsü de vergi gelirlerinde % 90'lık hedefe ulaşılabileceği varsayımı ile yapılıyor. Özal hükümetinin yeni önlemler paketi ise en başta dışsatım artışındaki durma eğilimini önlemeyi amaçlıyor. Eğer şimdi dışsatım artışında belirli bir yükselme olursa bunun ne pahasına olacağını artık halkımız iyi biliyor. Dolar 400 liraya doğru tırmanıyor. Zamlar otomatik pilota bağlandı. Bu kez yalnız işçiler, memurlar, üretici köylüler değil kimi büyük sanayiciler bile etkisini duyacak bu önlemlerin. İthalatın serbest bırakılması ve kimi tekel guruplarına öncelikler tanınması daha şimdiden ortalığı karıştırdı. İMF'ye verilen yeni Niyet mektubu üç maddede özetlenebiliyor: 1-Türk parasının değerini korumaya ilişkin tüm hükümler bir yıllık stand-by süresi sonunda kaldırılacak. 2-Dış alıma fon uygulanması, dışalımın serbest bırakılması paralelinde yumuşatılarak 2-3 yıl sonunda tümüyle kaldırılacak. Bu madde şimdi "yandım allah" diyen sanayicilerin 2-3 yıl sonunda ne durumda olacaklarını haber veriyor. 3- İşçi ücretleri, taban fiyatları artışı % 25'i aşamayacak.

## Alternatif yok mu?

"Başka alternatif yok!" Bu söz de Özal hükümetinin karşıtlarına karşı en sık kullandığı demagoji silahı. Gerçekten öyle mi? Gerçekten alternatif yok mu ? Emperyalist merkezlere, onların binbir türlü örgütlerine kafa tutmakla, bağımlılık ilişkilerini sona erdirmekle, halkın ekonomik durumunda bir iyileşme sağlama amacını birlikte düşünüp pratiğe dökmezseniz, kolay kolay Özal'ın halk düşmanı 24 Ocak politikasına alternatif üretemezsiniz.

▶Arkası 10. sayfada

# Polis faaliyetlerinin "legalize" edilmesi

**Partimiz, ağır terör koşullarında, fraksiyoncu, antiparti yeltenişleri başarıyla geri püskürttü. 5.Kongre parti birliğini pekiştirdi ve TKP düşmanlarına ağır bir darbe indirdi. Şimdi biz, bu savaşımın deneylerinden yararlı sonuçlar çıkarabiliriz.**

**Bu sayımızda fraksiyoncu, antiparti girişimlerden polisin yıkıcı faaliyet için yararlanma yöntemlerine, geçmiş deneyimin ışığında genel olarak değinen bir yazı sunuyoruz.**

TKP 5. Kongresi 20 sayılı kararı "Polise ve Yıkıcı Faaliyete Karşı Koyma Üzerine" başlığını taşıyor. Kongre, "parti üyelerinin polisin yıkıcı faaliyetine ve ajan provokatörlere karşı kesin bir nefret ve kararlı bir savaşım ruhunda eğitilmesini" MK'nin görevi olarak belirtti.

"Polise karşı savaş aynı zamanda ideolojik moral bir savaştır". Polis ajanları ortaya çıkarılmalı ve açıklanmalıdır.Polis ajanını ortaya çıkarmak, teşhir etmek ise ağır sorumluluk isteyen, ciddi bir iştir. Bir kimsenin fraksiyoncu mu, polis ajanı mı olduğu hakkında açık bir sonuca varmak kolay değildir. Ülkemiz sol hareketi içindeki bölünmeler, fraksiyonculuğu, örgüt-parti düşmanlığını her biçimiyle sıradan bir olay,suçlanması gerekmeyen bir politik eylem olarak neredeyse her insan için bir "hak" sayma anlayışına yol açmıştır. Bu durum, tüm sol hareketin sıralarına sızan ajan-provokatörlerin eline, son derece emin çalışma imkanları veriyor. Fraksiyoncu faaliyet, polis-provokatör faaliyetini örten, onu kolaylaştıran elverişli bir ortam yaratıyor.

Şu ya da bu fraksiyonun ortaya çıkışını salt polis faaliyetini açıklamak, ideolojik savaşın zorunluğunu inkâra yol açar. Buna karşılık, her antiparti yeltenişin polis faaliyetine nesnel ortam yarattığı gerçeğine göz yummak, parti güvenliğini zayıflatır ve harekete çok ciddi zararlar verir.

Öte yandan, geçmişte "polis"le savaş görevlerinin kötüye kullanılması, bu yönde rastgele suçlamalar yapılması, özellikle küçük burjuva çevrelerde polis ajanlarının açığa çıkarılması görevine karşı belirgin bir tepki yaratmıştır. Öyle ki, polis olduğu söylenen için ilk düşünülen "olmadığı"dır. Bir subjektif nedene bağlı olarak bu suçlamanın ileri sürüldüğü ya da mutlaka bir politik ayrılıktan kaynaklandığı düşünülmektedir. Ajan-provokatörler kendilerini bu küçük burjuva tepkiden yararlanarak başarıyla gizleyebiliyor.

Sorunun bir yanı da, sol hareket içinde polis faaliyeti ile ilgili olarak belirgin bir bilgi eksikliği olmasıdır. Polis, sıradan üniformalı bürokrat, küçük adam olarak görülüyor. Neredeyse, polis "Bekçi Murtaza" nın ya da "Cibali Karakolu" polislerinin zalimleşmiş hali olarak algılanmaktadır. Oysa, sol hareket karşısında yıkıcı faaliyet sürdüren, gezegenimizin en geniş polis örgütü CIA denetiminde olan, yine kapitalist dünyanın en büyük 5 polis örgütü içinde yer alan Türkiye'nin "güvenlik" örgütüdür. Düşmanın gücünün kavranmaması onun yapabileceklerinin ne kadar çeşitli, ne kadar esnek olabileceğini anlamamaya yol açar.

Polisin amacı nedir? Partiye sızan polisin amacı hemen bir tutuklama hazırlamak değil, sürekli istihbarat, elde etmek ve bu istihbarat temeli üzerinde parçalama, gözden düşürme, güvensizlik aşılama, saptırma vb. amaçlı operasyonları gerçekleştirmektir. Tutuklama ise özel dönemlerde ve seyrek olarak başvurulan bir yöntemdir. Tutuklama toplam polis faaliyetinin içinde küçük bir yer tutar ve sadece sonuçtur. Unutmamalı ki, bilgi olmadan tutuklama ve sorgu olmaz. Tutuklama kısa erimli amaçları gerçekleştiren bir eylemdir. Polis ise planlı ve uzun erimli hedeflere göre çalışır.

Günümüzde polis, istihbarat elde etmeyi yalnız gizli yoldan yapmıyor. Deney şunu gösterdi: Polis, şu yada bu nedenle, parti içinde yalpalayan fraksiyoncu eğilim gösteren yada iyi niyetle de olsa, yanlış bir yola koyulan kadroları parti gizliliğini açığa vurmaya özendirir. Bunda çoğu zaman başarılı olunduğu açık bir gerçektir. Polis istihbaratının büyük bir bölümü, fraksiyoncu eylemler, "dedikodular" sırasında elde edilen bilgilerden oluşur. O nedenle polis, açık basında, tartışmalarda gizli bilgilerin yayılabileceği, "oportünizme karşı savaş" adı altında, böyle bir bilgi sızdırmasının "devrimci" görev olduğu yolunda kanı yaratmaya çalışır. Bu ortam, polise yeni bilgi sağladığı gibi ajanları eliyle elde ettiği bilgileri legalize ederek kullanma olanağı sağlar. Bilgi kaynağının belirsizleşmesiyle, ajanların ortaya çıkarılması güçleşir.

Politik eleştiri adı altında partiye, kişilere yöneltilen karalamalarda, zaman zaman onun "oportünistliğini" açığa vurmak adına örgütsel çalışmasının açığa vurulmasını, eski eylemlerin eleştirisi adına "açık ihbar"ları görüyoruz. Bu tür bilgileri açıklayanlar, ajan-provokatör olabilir de, olmaya bilir de. Şöyle düşünülebilir: Polis olsa niçin açık konuşsun,gizlice iletir bilgiyi". Oysa polis tek yönlü çalışmaz. Burada önemli olan şudur: Böyle bir tutum yalnız bilgi vermeye hizmet etmez, yanısıra ve daha önemlisi bu tür davranışları olağan hale getirerek başkalarını özendirir. Polis olmayan, fakat değişik nedenlerle partiden çıkarılan elemanları benzeri açıklamalara kışkırtır. Polisin bu taktiği fraksiyoncuları farkına varmadan gönüllü polis ajanları durumuna getirmek, böylece polis faaliyetini legalize etmek amacını taşır. Bu taktiği polisin illegal çalışması ile "legal" olanakları uyumlu, kombine kullanması olarak da anlayabiliriz.

Böylece biz şimdi polis faaliyetinin konumuza ilişkin başlıca özelliklerinden şöyle söz edebiliriz:

**Birincisi,** fraksiyonculuğu, parti-örgüt düşmanlığını politik bir eylem gibi meşrulaştırmak;

**İkincisi,** polis ajanlarını açığa çıkarma eylemini kötülemek, buna karşı küçük burjuva tepkileri kullanmak;

**Üçüncüsü,** parti gizliliğini değişik biçimler altında dışa vurmayı meşrulaştırmak ve yaymak;

**Dördüncüsü,** polis faaliyetini gözden gizlemek, polise karşı savaşımda moral-psikolojik hazırlığı zayıflatmak bu yoldaki çalışmaları engellemek.

Eğer bu alanlardaki antiparti pratik açığa çıkarılamaz ve bu anlayışa karşı ciddi bir tepki yaratılamazsa, polis faaliyeti için elverişli ortam yok edilemez.

**Mehmet Bozışık'ın gazetemize açıklaması:**

## H.Erdal yalan söylüyor

TKP MK organı Atılım Redaksiyonu'na,

Değerli yoldaşlar,

Londra'da yayınlanan bir dergide, H.Erdal imzasıyla, partimize, Bilen yoldaşa ve sosyalist memleketlere karşı çirkin iftiralarla dolu bir yazı yayınlandı.

Bahsi geçen yazıda, ayrıca, Mehmet Bozışık'ın Türkiye'de, "veteranları", yani partimizin eski üyelerini "gevşek" bir şekilde örgütlemekle görevlendirildiği yolunda, tamamen asılsız bir iddia yer alıyor.

Ben hiç bir zaman, H.Erdal adlı kişiden bu ve benzeri konuda hiç bir parti direktifi almadım. H.Erdal'ı ya da bir başka kimseyi geçmişte TKP tevkifatına uğramış yoldaşlarla temasa geçirmediğim gibi, bu yoldaşların

▶Arkası 10. sayfada

# Son gülen iyi güler

●Mehmet YAVUZ

DİSK'in 17.kuruluş yıldönümünü kutluyoruz. DİSK sendikaları kapalı, DİSK yöneticileri ya tutuklu ya da yurtlarından uzaklarda.Binlerce DİSK militanı işten çıkarılmış durumda. Ama DİSK'in işçi sınıfına kazandırdığı savaşım deneyleri yok olmadı. Savaşım sürüyor ve önümüzdeki dönemde yükseleceğinin belirtileri çoğalıyor. Proleter İstanbul gazetesi, İstanbul'da metalurji işkolundaki büyük bir fabrikada, yoğurdun kesilmesi üzerine Maden-İş üyesi işçilerin tek bir yumruk gibi uyguladıkları yemek boykotunu anlatıyor, sıkıyönetim baskısına boyun eğmeyen işçilerin savaşımdan yüzlerinin akıyla çıktıkları haberini veriyor. İleri gazetesi, İstanbul'un Anadolu yakasında, Türk-İş'e bağlı bir sendikaya üye işçilerin, işyerinde civa zehirlenmesine karşı başlattıkları başarılı eylemden çıkardıkları dersi iletiyor: "Birlikte savaşımın gücünü kavradık. Sendikal savaşımın önemini bir kez daha gördük. Türk-İş'e bağlı sendikamıza sahip çıkmak, onu olabildiğince sınıf savaşımızın bir silahı olarak doğru yola getirmek amacındayız."

İşte, bunun için diyoruz ki önümüzdeki dönem sendikal savaşım daha da güçlenecektir. Herşeye rağmen güçlenecektir. Herşeye rağmen...İşçi sınıfı çevresinde üç yıldır örülen dikenli çitlerin, faşist yasaların, her an polis ve hapishane tehdidinin, güdümlü sendikacılığın arasından kendisine yol açıp ilerleyecektir.

Koşulların son derece elverişsiz olmasına karşın, savaşılmadan hiçbir hakkın alınamıyacağı da açıktır. 1984 yılında hangi işkollarında, ne kadar işçinin toplu sözleşmelerden yararlanabileceği bile henüz belli değil. Bu konuda, Özal hükümetinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Mustafa Kalemli, ancak, "6 ay sonunda yayınlanacak istatistiklere göre yapılacak çalışmayla" toplu sözleşmelerden yararlanacak işçilerin belirleneceğini söylüyor. Zam üstüne zam gelirken, daha 6 ay yüzbinlerce işçi eski ücretlerle çalışmaya mahkum ediliyor. Asgari ücretin yükseltilmesi konusu ise, "çoğunluğun aldığı ücret değil", "asgari ücretin saptanmasının üzerinden daha bir yıl geçti, 2 yılda bir belirleneceğini söylemiştik" gibi bahanelerle geçiştirilmeye çalışılıyor. Net 11 bin lira asgari ücretle, bir işçi ailesinin değil, tek bir kişinin kaç gün geçinebileceğini bu sırtı kalınlar elbet düşünmüyorlar. İşten atmalar, işsizlik ise çığ gibi büyüyor. Yüzbinlerce işçinin, işyerleri iflas etti gerekçesiyle ücretleri ödenmiyor. Öte yandan eski MESS patronu Özal, anayasanın ve sendikalar, toplu sözleşme ve grev yasalarının verdiği güvenceyle keyifle işçi sınıfının karşısına geçmiş alay ediyor: "Yüksek Hakem Kurulu Anayasa ve yasalara girdi. İşçi ile işveren arasında anlaşmazlık olduğu zaman konu YHK'ca ele alınıyor. Yani mecburi tahkim sistemi". Özal devam ediyor: "Aradan 3-4 sene geçti. Türkiye'de grev olacaktır. Belki özlemeden dolayı olacaktır. Yani bırakalım grev yapsınlar diyebiliriz. Ama çok zor şartlar var. Kolay değil grev..."

İşçi sınıfının etrafındaki dikenli çitler bu kadar da değil. DİSK üyesi işçileri sendikasız, örgütsüz bırakma çabası alttan alta sürüyor. Öte yandan, Türk-İş'in tepesindeki ihanet şebekesi, işçi sınıfının içinde, patronların, Özal hükümetinin 5.kolu olarak çalışıyor.

İşçi sınıfının etrafındaki dikenli çitleri kırması için, sendikal alanda önündeki temel sorun; "bölünmüşlüğü aşmak, sendikal birliği sağlamak ve sendikal demokrasiyi yaşama geçirmek"tir. DİSK'li işçilerin, DİSK'in ilkelerini, geleneklerini, bugüne kadarki birikimlerini koruyarak", Türk-İş'de birliğin sağlanması için üzerlerine tarihsel bir görev düşüyor. TKP 5.Kongresinin sendikal hareket üzerine kararında belirtildiği gibi; "güdümlü sendikalar içinde aktif çalışılarak, en elverişli çalışma yöntemleri ve biçimleri bulunarak, bu sendikaların etkilenebileceklerini ve şu ya da bu ölçüde, işçilerin ekonomik, sosyal çıkarlarının savunulması için savaşıma çekilebilecekleri" kesindir. Bunun örnekleri, dünya işçi hareketinin tarihinde çok görülmüştür.

Yineliyoruz: Önümüzdeki dönem sendikal savaşım güçlenecektir. Özal'ın dediği gibi, işçiler "özledikleri" için değil, yaşamak için grev yapacaklardır. Etrafdaki dikenli tellere rağmen olacaktır bu. İşçi sınıfı, 7 milyon işsize işyeri açılacağı yerde, F-16 savaş uçaklarına niçin 4,5 milyar dolar verildiğinin hesabını soracaktır.

Gül Özal efendi gül! Ama unutma ki "son gülen iyi güler". Son gülen de Türkiye işçi sınıfı, çileli emekçi halkımız olacaktır.

## Yerel seçimler üzerine

▶Başı 1. sayfada

rasiye geçişin yolunu açamaz. Demokrasi güçleri yerel seçimlerde savaşım hedefini salt rejime bağlı partilerin oylarının öteki partiler karşısında azaltılması ve şu ya da bu partinin seçimi kazanması hedefiyle sınırlamamalıdırlar. H. Kutlu yoldaşın MK Plenumunda okuduğu raporda vurguladığı gibi, "Silah zoruyla hükümet edenlerin sandık sonuçlarına boyun eğeceğini kimse beklememelidir."

Durumda bir değişikliğe ancak Evren'iyle, Özal'ıyla, anayasasıyla bu rejime karşı birleşmekle, aktif savaşımla yol açılabilir.

İşbirlikçi oligarşinin sözcüleri, yerel seçimlerde rejim partileri yenilgiye uğrarsa bunalım doğar, diye halkı korkutmaya çalışıyorlar. Evet, gerçekten bunalım doğar. Daha doğrusu rejimin bunalımı daha da derinleşir. Buradan çıkarılması gereken sonuç, bunalımdan kaçınmaya çalışmak değil, bunalıma hazır olmak, yığınlara kendilerini bekleyen tehlikeleri göstermek ve onları rejimi yıkacak bir savaşıma, bu amaçla birleşmeye hazırlamaktır.

Şimdi sorun Evren-Özal kliğine karşı olan tüm güçlerin bugünkü faşist rejimi yenilgiye uğratacak bir savaşımı göze almaları sorunudur. Yalnız eski AP'nin sağcı-tutucu çizgisini sürdüren DYP değil, eski CHP'nin önemli kesimlerini temsil eden SODEP de cunta anayasasının çizdiği sınırlar içinde kalmayı yeğliyor, böylesi bir savaşıma atılmadan yana gözükmüyor. Oysa bu partinin tabanı da işçi sınıfı gibi demokrasiye gerçekten ve hemen geçilmesini istiyor.

SODEP, tüm sol seçmenlerin yerel seçimlerde kendisini desteklemesini istiyor. Ama bu parti halkın ivedi ve yakıcı istemlerine cesaretle sahip çıkmıyor. Ülkemizdeki artan Amerikan hegemonyasına, faşist anayasaya karşı açık tutum almıyor. Askeri cezaevlerindeki barbarca uygulamalara karşı sesini yükseltmiyor. Yasal çalışma hakkı tanınmayan sol partilerin, tutuklu DİSK, KÖY-KOOP, TÖB-DER yöneticilerinin demokratik haklarını savunmuyor. Oysa faşist rejime karşı en geniş yığınlar ancak böylesi istemler çevresinde birleşebilirler ve faşist rejim ancak halkın bu istemler doğrultusunda yükselecek savaşımlarıyla geriletilebilir ve demokratik bir dönüşümün yolu açılabilir. Militarist generallerin saldırılarına hiç bir politik güç tek başına karşı koyamaz. Faşizme öldürücü darbeler indirilmesine yol açacak bir politik güçler dengesi ancak ulusal demokratik güçlerin birliği ile oluşturulabilir.

TKP yerel seçimler platformunda bu gerçekleri sürekli halkımıza açıklayacak, onun tabanda birliği için her çabayı gösterecektir.

# Diyarbakır'da vahşet

▶Başı 1. sayfada

Frans Press gibi kuruluşlar da Diyarbakır Cezaevi'ndeki direnişten ve direnişi kırmak amacıyla faşist yönetimin giriştiği barbarlıklardan sözetmek zorunda kaldılar.

Bugüne kadar tutukluların durumu ve ölülerin kesin sayısı hakkında hükümet ve sıkıyönetim hiçbir açıklama yapmamıştır. Bunlar, işledikleri suçları gizleyebilme telaşı içinde vahşetlerini sürdürüyorlar. Ancak, Diyarbakır Cezaevi'nde birlik olmuş tutuklular da haklarına ulaşmakta kararlıdır. Cezaevinde görevli bir yüzbaşı 27 Ocak günü Cezaevi önünde toplanan tutuklu yakınlarına şöyle diyordu: "Oğullarınız, çok sevdiğiniz, uğruna canınızı vermeye hazır olduğunuz evlatlarınız direnmeye kararlıdır". Cuntanın faşist subayı hemen ardından "Biz de bu direnişi kırmaya daha kararlıyız" diyerek çok daha büyük kırımlara hazır olduklarını, cezaevindeki tüm tutukluların toptan yokedilmesine bile kalkışabileceklerini ilan etmiştir.

Aynı dönemde tüm Kürdistan'da, 12 Eylül'den bu yana zaten olağanüstü boyutlarda süren baskı ve zorbalık iyice artırılmıştır. Kürt yurtseverleri kendi halkları üzerindeki şoven baskılara karşı çıktıkları, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını savundukları için bilinçli ve planlı olarak imha edilmek isteniyor.

TKP MK 8 Şubat günü yayınladığı bir çağrıda halkımıza şöyle seslendi:

"Yurttaşlar,

Bu vahşet, bu barbarlık durdurulmalıdır. Diyarbakır Askeri Cezaevindeki kanlı cinayetleri protesto edin. Kürt yurtseverlerini faşist generallerin göz göre göre yok etmesine izin vermeyin. Herşeye karşın omuz omuza, yiğitçe direnişlerini sürdüren komünist ve devrimci-demokrat tutuklularla dayanışma gösterin."

TKP MK Çağrısı gazetecileri, baro yöneticilerini, politikacıları, yurtsever subayları cinayetleri halkımıza duyurmaya ve direnişle dayanışmaya çağırdıktan sonra şöyle son buluyor:

"Türkiye Komünist Partisi, Türk ve Kürt tüm sol güçleri birleşmeye, Kürt halkı üzerindeki baskılara birlikte karşı çıkmaya çağırıyor.

Yurttaşlar,

Evlatlarının faşist generaller çetesinin elinde yokolmasına izin verme! Politik tutuklulara sahip çık! Onlar senin çıkarlarını, ülkemizin çıkarlarını savundukları için zindandadır. Onurlarını faşist sürülerine çiğnetmemek için direniyorlar. Senin ekmeğini, namusunu korumak için ölümü göze alıyorlar. Onları yalnız bırakma! Katillere, Evren'e, Özal'a dur de!"

# H.Erdal yalan söylüyor!

▶Başı 8. sayfada

"gevşek" ya da sıkı herhangi bir teşkilâtlanma içinde oldukları iddiası gülünç, ciddiye alınmayacak bir iddiadır, basit bir provokasyondur. Biz eski komünistlerin arasında uzun, acılı yıllar içinde vücut bulan sıcak ve samimi dostluk ilişkilerini teşkilât ilişkileri gibi göstermek, olsa olsa polisin öteden beri yaptığı bir iştir.

Ben kendimi daima TKP üyesi olarak gördüm ve MK'mizin de böyle düşündüğünden bir gün bile şüphe duymadım. Buna mukabil, polisçe deşifre bir kişi olduğum için, Türkiye'de yeni teşkilâtlanma işlerine MK'mizin benim gibi komünistleri dahil etmemesi gayet tabii bir şeydir. MK'mizin, defalarca tevkifattan geçmiş, partiye, komünizm davasına ve enternasyonalizme hıyanet etmemiş bütün eski komünistleri Türkiye işçi ve komünist hareketinin koparılmaz bir parçası saydığını çok iyi biliyorum. Aynı şekilde, MK'mizin, bu emektar komünistleri korumak için, onlardan yeniden gizli faaliyet görevi istemeyecek kadar akıllı olduğunu da biliyorum.

H.Erdal'ın yazdıkları tamamen yalandır ve bu kişiyi partiden atmakla MK'mizin ne kadar isabetli hareket ettiği bir kere daha ispat edilmiştir.

Komünist selâmlarımla
**Mehmet Bozışık**

# Özal'ın zehir paketi

▶Başı 7. sayfada

Özal takımının "alternatif yok" yaygarasına karşı bu gerçeği şu söz pek güzel ifade ediyor: "Alternatif, 141-142'dir".

Gerçek çözüm yollarının önüne süngüyle, tankla, zindan ve tehditle çıkanlara verilen en güzel yanıt bu. Bu yanıt 141-142'nin koruması altında "tek alternatifiz" diye böbürlenerek gezinenleri açığa çıkartmakla kalmıyor, Monetarizm ile ithal ikamesi arasında gidip gelerek alternatif yaratılamayacağını da gösteriyor.

Alternatif var! Gerçekçi bir alternatif için önce amaçları ortaya koymak gerek. Ne için alternatif arıyorsunuz? Eğer amacınız halkın genliği, ekonomik sıkıntılarının sona ermesi, ülke ekonomisinin içinde bulunduğu bunalımdan çıkması değilse, o zaman tek alternatife, ülkeyi batırmak, emperyalizme peşkeş çekmekte gerçekten başarılı olan tek alternatife, Özal'a boyun eğin. Acı da olsa bu alternatifin zehirini için. Yok eğer alternatif halk için, ülke için aranıyorsa, o zaman ulusal bir demokrasi, ulusal bir ekonomi için yola çıkmak, bu amaçlar için yola çıkanlarla birlikte yürümek gerek. 141-142'ye rağmen!

Türkiye ekonomisi nasıl kurtulur? Politik ve sosyal boyutları olmayan bir ekonomik kurtuluş, kurtuluş değildir. Büyümek, kalkınmak için yatırım gerek. Seçimi doğru yapılmış yatırımlar, öncelikleri iyi saptanmış, halkın gereksinimleri ile ülke ekonomisini birbirinden ayırmayan bir politika gerek. Bugün ülkemiz hızla artan nüfusu ile, yüksek büyüme hızları elde etmek zorundadır. Böyle bir sonuca yatırımsız, gel geç dalgalanmalara bağlı dışsatım gelirleriyle ulaşılabilir mi? Sonra Türkiye' nin kendini hapsettiği bu kurtlar sofrasında hangi dışsatım? Dış politikalarında kölelikten başka bir yol bilmeyenler, ekonomide olsa olsa diş artığı toplayabilirler.

Ekonomik, sosyal kurtuluş için politik erk değişikliği gereklidir. Ancak ulusal demokratik güçlerin erki ülke ekonomisini kurtaracak alternatifi yaşama geçirebilir. Ancak böyle bir erk demokratik bir toprak reformu yapabilir, sanayileşmenin sağlam dayanağı bir tarım politikası yürütebilir. Ancak böyle bir iktidar emperyalizmin, işbirlikçi oligarşinin ekonomideki eylemlerini sınırlayabilir, bunlara son vermeye yönelebilir. Devlet sektörünün öncülüğünde planlı bir sanayileşmeyi ve kalkınmayı, tüm ülkelerle eşit haklı ilişkileri kurabilecek erk, ancak ulusal demokratik güçlerin erki olabilir.

Sanayileşme kalkınma lafla yürütülemez. Ulusal demokratik güçlerin erki sanayileşmeyi, kalkınmayı nasıl finanse edecek? Kaynak var mı? Evet var! Ama ancak ulusal demokratik güçlerin erki bu kaynakları harekete geçirebilir. En başta vergi alınmayan kesimlerin bu ayrıcalığına son vermek, vergi yükünün adaletli dağıtılmasını sağlamak gerek. Bugün Türkiye'de toplam vergilerin GSMH'ya oranı 1/5'tir. Gelişmiş kapitalist ülkelerde ise bu oran 1/4, 1/3' tür. Türkiye'de toplam vergi yükü 1982'de ancak % 17 dolaylarında gerçekleşti. Ve bu vergi yükünün çoğu işçilere, memurlara düşüyor. Gerçekçi bir vergi uygulaması, hem ücretlilerin vergi yükünü azaltabilir, hem de toplam vergi yükünü yükseltebilir. Banka fonları da ancak ulusal demokratik güçlerin erkinde sağlam yatırımlara yöneltilebilir. Ancak böyle holdinglerin elinde çarçur edilmekten kurtarılabilir bankalarda biriken fonlar. Bir başka kaynak ulusal gelirin yaklaşık % 6'sını oluşturan silahlanma harcamalarının ulusal güvenliğe hiç zarar vermeden birkaç yılda yarı yarıya azaltılmasıyla sağlanabilir.

# TKP MK Plenumu toplandı

Başı 1. sayfada

TKP MK 1. Plenumu, Özal hükümetinin uygulamaya soktuğu ekonomik kararlar üzerinde durdu. Bu kararlar, Türkiye'nin ulusal kurtuluş savaşından sonra elde ettiği ekonomik bağımsızlık yönündeki kazanımların son kalıntılarının yok edilmesine ve bunalımın yükünün işçi sınıfının, emekçilerin, orta katmanların ve küçük ve orta kapitalistlerin sırtına yüklenmesine yöneliktir. Bu kararlar, uluslararası tekellerin ve işbirlikçi holdinglerin ekonomideki egemenliklerini, sömürü ve yağmalarını daha da artırmayı amaçlıyor. Şimdi başlıca büyük ve tekelci sermaye gruplarının dolaysız temsilcileri, hükümette bakanlık yapıyor, tekelleri yönetenlerle, devleti yönetenler arasında kişisel bütünleşme süreçleri tırmanıyor. Ekonomik ve politik egemenlik, küçük bir azınlığın, işbirlikçi oligarşinin elinde yoğunlaşıyor.

Burjuva basınında "ekonomik devrim" diye tanıtılan bu kararlar, daha şimdiden yalnız sendikaların, köylü kooperatiflerinin, esnaf ve zanaatçı örgütlerinin değil, büyük sermaye sahiplerinin belirli bölümlerinin de tepkisiyle karşılaşıyor.

TKP MK 1. Plenumu, 6 Kasımdaki seçimler sonrasında ülkemizde demokrasiye geçildiği yolundaki açıklamaların, hiçbir biçimde gerçek durumu yansıtmadığını, barış güçlerinin, sendikaların, komünistlerin ve öteki ilerici güçlerin, Kürt halkının üzerindeki baskı ve terörün aralıksız sürdüğünü, yeni idam cezalarını, şimdi yoğun olarak, cezaevlerindeki yurtseverlerin fizik olarak yokedilmesi yönünde barbarca uygulamaların izlediğini saptadı.

Evren-Özal kliğinin, tüm demagojilerine ve Batılı kimi hükümetlerin faşist rejimi açıkça desteklemelerine karşılık, şimdi ülkemizde, komünistlerden sosyal-demokratlara ve dindarlardan, sağcı-tutuculara kadar geniş bir muhalefet yelpazesi oluşmuştur. Bu muhalefet türdeş değildir. Komünistlerin dışında, Özal hükümetinin ulusal olmayan ve halk düşmanı politikasına karşı, hiçbir politik güç halkın ulusal çıkarlarını dile getiren demokratik bir alternatif öne sürme yeteneği gösteremiyor. Bununla birlikte, TKP, diktatörlüğe karşı tüm güçlerin geniş işbirliği ile Evren-Özal kliğinin iktidarına son verilebileceğini açıklıyor.

TKP MK 1. Plenumu, halkı ve ülkeyi yıkıma sürükleyen Evren-Özal ikilisini durdurmak, faşist rejimi daha da zayıflatmak için, tüm halkımızı, tüm barış ve demokrasi güçlerini, 1984 yılı boyunca Amerikan üslerine ve Amerikan nükleer silahlarına karşı, barış ve ulusal bağımsızlık için, genel politik af için, kemer sıkma politikasını bozguna uğratmak ve sendikal hakları kazanmak için savaşımda birleşmeye çağırdı.

TKP, işçi sınıfının sendikal birliği ve sol güçlerin arasında yapıcı bir diyalog ve işbirliği için, bundan böyle de elden gelen çabaları gösterecektir.

TKP MK 1. Plenumu, 25 Mart 1984'de yapılacak olan yerel seçimlerde, diktatörlük karşıtı güçlerin işbirliği ile, başta ANAP ve MDP olmak üzere cunta yanlısı partilerin, oyların çoğunluğunu almasını önlemenin, tüm elverişsiz koşullara karşın olanaklı olduğunu saptadı. TKP yerel seçimlerde, halkın çıkarlarını savunacak, ulusal ve yerel düzeydeki tüm haklı istemlerini destekleyecek ve seçmenleri antifaşist, barış ve demokrasi yanlısı bağımsız ve partili adaylara oy vermeye çağıracaktır.

TKP MK 1. Plenumu, parti 5. Kongresinde alınan kararlar temelinde örgütsel ve ideolojik görevleri belirledi. Kongreden bu yana geçen süre içinde, partimizin her alandaki çalışmalarında belirgin bir güçlenmenin varlığını ve partimizin gerek uluslararası, gerekse ülkemizdeki ilerici güçler arasındaki saygınlığının arttığını saptadı.

9 Şubat 1984 **TKP MK**

# ATILIM'ın atılımı için

▶Başı 2. sayfada

mesi, eylem birliği sürecine olumlu bir katkı olacaktır. Örneğin, Dev-Yol'un 'yeni' çizgisi eleştirilmelidir.

"Ocak 1984 sayısında belirtildiği gibi, Atılım'ın düzeyini yükseltmek ve onu nitelikçe geliştirmek için yapılan önerilere katılmamak mümkün değil. Bu önerilerin mümkün olan en kısa zamanda gerçekleşmesini bekliyor ve istiyoruz."

**K.L.**

"Ben şu anda geçici olarak Batı Avrupa'da bulunuyorum. Burada önemli bir eksikliğe değinmek istiyorum. Atılım, gitmesi gereken yerlere çok geç ulaşıyor. Bu, bazen, bir ayı aşan bir süreyi buluyor. Bu aksaklık giderilemezse, 15 günde bir çıkarıldığında, ne denli aksaklıklarla dağıtılacağını merak ediyorum."

**A.C.**

"Bu mektubu çok önce yazmıştım. Çekmecede bekliyordu. Çünkü Atılım'ın adresi yoktu. Atılım'ın adresi, Atılım'a gelecek mektuplar için bir atılım olsun.

Atılım, örgütlü,planlı parti çalışmalarının bileşen bir bölümüdür. O halde biz okuyucular Atılım'ı çevremizde örgütlü, planlı bir şekilde daha çok yaymak için ne düşünüyoruz? Ne yapıyoruz?

Yığınların sormak istediği her soruyu yanıtlamaya hazır mıyız? Eğer bunları biz yanıtlayamazsak, sınıf düşmanları yanıtlayacaktır. O halde yığınların sorularıyla açıktan ve doğrudan ilgilenmeliyiz.

Atılım'ın canlılığı, dinamizmi ve güncelliği için ne düşünüyoruz ? Atılım'ın çalışmalarına katılıyor muyuz? Bir örnek: Pravda gazetesi işçi ve emekçilerden günde 1 370 mektup alıyor. Biz kendimiz ayda, yılda Atılım'a kaç yazı gönderiyoruz? Mektuplar, yığınların durumunu gösteren barometredir. Komünist basının kanıdır. Zenginliğidir. Bir yönden,toplumsal sorunların çözümüne etki yapan bir kanaldır.

Atılım, onu verdiğimiz kişilerle bir diyalog içine giriyor mu ? Biz, yayın verdiğimiz insanlarla sıkı ve sürekli bağ kuruyor muyuz? Onlarla basın üstüne tartışıyor muyuz?

Şimdi, şu belgiyi yaşama geçirmek için ardıcıl çalışalım: Atılım'a daha çok,daha çok,daha çok işçi mektubu!"

**A.F.**

# Yerinde bir öneri

▶Başı 3. sayfada

önemsiz ayrımı yapmadan (diğer çalışmalara bağlı olarak) en basitinden, çevresindeki insanları ya da tanık olduğu bir olayda, bir kişinin seçimlerle ilgili belirttiği düşünceleri kaleme alıp, bunları merkeze iletebilir. Ve bu çalışmaların yaygınlaştırılması sonucunda, merkeze iletilecek bol malzemeyle, yazılı ve sözlü parti basınında, halkın görüşlerini yansıtan yazıların ve programların yüzde oranı; parti redaksiyonunca hazırlanan yazı ve programların yüzde oranından fazla olduğu takdirde kampanya görevlerini yerine getirmiş ve parti, halktan öğrenerek halka öğretme ilkesini de başarıyla yaşama geçirmiş olur inancındayım.

Bu çalışma, yöresel ve merkezi yapılan diğer ajitasyon çalışmalarıyla uyumlu bir şekilde yürütülürken, diğer yandan da yığınlarla bağları güçlendirme, yeni insanları savaşıma kazanma, yeni örgütler yaratma, eylem ve cephe birliği yolunda önemli adımların atılması çalışmalarına da büyük katkı sağlar.

Böyle bir kampanyanın başarıyla yerine getirilmesi, parti 5. Kongre kararlarının yaşama geçirilmesi çalışmalarında tüm komünistler ve parti örgütleri için ilerdeki çalışmalarını yönlendirmede bir denek taşı olabilir.

YAZIŞMA ADRESİMİZ
**BOX 16 367**
**S 103 27**
**Stockholm-İSVEÇ**

# HAYDİ GÖREV BAŞINA!

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş Merkez Komitesi'nin partimizin 5.Kongresinden sonra yaptığı ilk plenumunda okuduğu Politik Büro Çalışma Raporu'nda şunları vurguladı:

"Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçi oligarşi 6 Kasım seçimlerinin sonuçlarının kendilerine sağladığı geçici manevra olanaklarını ustaca değerlendirerek, militarist generallere ve Anavatan Partisi hükümetine hızla tüm anavatanı ateşe sürükleyecek adımlar attırıyorlar. Türkiye toprakları, Pentagon'un bir nükleer atış rampasına çevriliyor, ulusal ekonominin temelleri dinamitleniyor, cumhuriyetin köküne kibrit suyu dökülüyor.

Demokrasi güçleri açısından, Özal hükümetinin zaten belli olan başarısızlığının kanıtlanmasını beklemek, bugünden rejimi yıkmaya yönelik bir savaşıma atılmamak, bu uğurda birleşmemek halka bunun zorunluluğunu göstermemek en büyük yanılgı olacaktır. Halkın yaşam hakkına ve ekmeğine düşman olanlar beklemiyor."

Bugünden faşizmi yıkmaya yönelik bir savaşımı nasıl yürüteceğiz? TKP MK 1.Plenumu bu soruya somut yanıtlar verdi.Halkın değişim istemini ifade eden ivedi savaşım hedeflerini saptadı. Rejim karşıtı güçlerin dağınıklığına son verebilecek, tüm güçleri faşist rejimin zayıf noktalarına yığacak bir savaşım çizgisi belirledi.

Plenum, tüm partiye ulusal direnişi örmek için savaşımı 1984 yılı boyunca şu hedefler çevresinde yürütmek görevini verdi:

## 1984 yılı Amerikan üslerine, Amerikan nükleer silahlarına karşı savaşım yılı olmalıdır

TKP halkımızı barış güçlerini uyarıyor: Şu anda Türkiye ile ABD arasında yeni gizli pazarlıklar yürümektedir. Vaşington, Türkiye'ye Pershing ve Cruise roketleri yerleştirmek istiyor. Anadolu'da, Kuzey Kıbrıs'da başka yeni üsler kurmak istiyor. Buralara ve eski üslere ayrıca kısa menzilli nükleer silahlar ve kimyasal silahlar yerleştirmek istiyor. Topraklarımızdaki Amerikan üsleri ulusal güvenliğimize yönelik en büyük tehlikeyi oluşturuyorlar. Bunların varlığı bile ülkemizi nükleer bir savaşın ilk kurbanlarından biri olma durumuna sokuyor. Öteyandan Ankara, Pentagon'la birlikte Ortadoğu'da daha aktif bir askersel rol oynamaya hazırlanıyor.

Amerikan üslerine karşı, yeni kurulmak istenen üslere karşı, bu üslere yerleştirilmek istenen nükleer silahlara karşı en geniş güçleri harekete geçirmek, barış savaşımını asıl şimdi yükseltmek gerekiyor. Komünistler barış savaşımını fabrikalara, işyerlerine, mahalle ve köylere sokmak, Amerikan üslerinin bulunduğu, 6.Filonun uğradığı kentlerde ve limanlarda halkın protestosunu desteklemek ve ona yol göstermek için her çabayı harcamalıdır.

## 1984 yılı zindanların boşaltılması için savaşım yılı olmalıdır

Politik genel af istemi halkımızın demokrasi isteminin somut bir ifadesidir. Zindanlardaki ilerici politik tutukluların kurtarılması için savaşım bugün her zamankinden daha ivedidir. Halkımızın seçkin evlâtları cezaevlerinde işkencelerle öldürülüyor.

Af sorunu, sözde parlamentonun faşist anayasa çerçevesinde çıkaracağı bir yasa sorunu değil, genel halk hareketi sorunudur. Görev en geniş yığınları Türk ve Kürt tüm ilerici tutukluların özgürlükleri için savaşıma kazanmaktır. Yurtdışındaki Türkiye ile dayanışma hareketinin ana konusu da önümüzdeki dönemde genel politik af hareketiyle dayanışma olmalıdır.

## 1984 yılı kemer sıkma politikasına karşı savaşım yılı olmalıdır

İşçilerin, köylülerin öteki emekçilerin Özal hükümetinin vaadlerinin gerçekleşmesi için bekleyecekleri her gün sofralarından bir dilim ekmeğin daha eksilmesini getirecektir. Komünistler vargüçleriyle önümüzdeki dönemde emekçilerin ekonomik ve sosyal haklar uğrunda savaşımlarını desteklemeli, yurtsever gençliğe omuz vermelidirler. Komünistlerbu savaşımlarda:

Asgari ücretin derhal yükseltilmesi ve vergi dışı bırakılması, grev yasağının kalkması, YHK'nun dayattığı tüm sözleşmelerin iptal edilmesi ve derhal tüm işyerleri için sendikalarla patronlar arasında birer yıl süreli yeni sözleşmeler yapılması, haftalık çalışma süresinin ücret azalması olmadan 40 saate indirilmesi, zamların durdurulması, gübreye yapılan zammın geri alınması, taban fiyatlarının artırılması, Ziraat Bankası kredilerinin küçük üreticiye yöneltilmesi, memur katsayısının derhal artırılması; çalışanların vergi yükünün azaltılması, sanayi ve tarımda küçük üreticilere verilen kredilerin artırılması, bunların faizlerinin azaltılması, YÖK yasasının iptal edilmesi, okullardan uzaklaştırılan öğretim üyelerinin ve öğrencilerin haklarının geri verilmesi vb. istemleri desteklemelidirler.

## 1984 yılı sendikal haklar için savaşım yılı olmalıdır

İşçiler 12 Eylül'den sonra zorla ellerinden alınan ekonomik ve sosyal haklarını, sendikal hak ve özgürlüklerini geri almak, ücretlerinin gerilemesini, çalışma ve yaşama koşullarının daha da kötüleşmesini önlemek, durumlarını iyileştirmek istiyorlar. Sendikal birlik, sendikal demokrasi istiyorlar.

Özal hükümeti ve Türk-İş tepe yönetimi birlikte işçilerin bu yakıcı istemlerinin karşısına dikiliyor.

Komünistler DİSK üyelerinin Türk-İş üyeleriyle ve öteki sınıf kardeşleriyle aynı sendikalarda birleşme girişimlerini destekliyorlar. Sendikal hareket ancak tabanda, işyerlerinde kurulacak birlikler, işçi girişimleriyle, önündeki zorlu görevlerin üstesinden gelebilir. TKP tüm dürüst sendikacıları güçlerini birleştirmeye, işçilerin birliği için çalışmaya, grev yasağının derhal kaldırılması ve mevcut sendikal yasaların iptal edilmesi, yerine sendikaların katılımıyla yeni demokratik yasaların yapılması için savaşıma çağırıyor. Sendikaları işsizlerin, işten çıkarılan işçilerin çıkarlarını savunmaya çağırıyor.

Biz komünistler barışı korumanın, demokrasiye ulaşmanın ancak yığınların aktif savaşımıyla olanaklı olduğuna inanıyoruz. Yığınlara öncülük edebilmek için, onların burjuvazinin şu ya da bu kolu tarafından şaşırtılmasını önlemek için, partimizi daha da güçlendirmeliyiz. MK 1.Plenumu bu amaçla 5.Kongre kararları doğrultusunda her düzeydeki parti örgütlerine düşen görevleri somut belirledi. Tüm partiyi işe, sabırlı, dikkatli, sistemli, atak ve girişimci bir çalışmaya yöneltti.

1984 yılı barış ve ulusal demokrasi savaşımının yükseldiği, TKP'nin daha da güçlendiği bir yıl olmalıdır.

- Amerika'ya üs değil, işsize fabrika, köylüye toprak!
- Roket değil, iş, ekmek, özgürlük!
- Çirkin Amerikalı, üslerinle, silahlarınla, ajanlarınla defol!
- Zindanları boşaltalım!
- Sıkıyönetime son!
- Vergi yükü tekellere, toprak ağalarına!
- Sendikal özgürlüklerimizi yeniden kazanmak için ileri!
- Evren-Özal diktatörlüğünü yıkalım! Ulusal demokrasiyi kuralım!
- Bağımsız, barışçı demokratik bir Türkiye!
- Türkiye'nin güçlü bir TKP'ye ihtiyacı var!

# Yuri Vladimiroviç Andropov yoldaşın anısına



SBKP MK Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı Yuri Vladimiroviç Andropov yoldaş, 9 Şubat 1984'de yaşama gözlerini yumdu.

10 Şubat 1984'de SBKP MK, SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu ve SSCB Bakanlar Kurulu, Partiye ve Sovyet halkına bu acı haberi ortak bir açıklamayla duyurdu. Açıklamada şöyle deniyordu: "SBKP'nin ve Sovyet devletinin seçkin fonksiyoneri, komünizm ülkülerinin ve barışın yılmaz savaşçısı Y.V.Andropov'un adı, Sovyet insanlarının ve tüm ilerici insanlığın yüreğinde ebediyen yaşayacaktır."

SBKP MK'nin 13 Şubat 1984'de yapılan olağanüstü Plenumu, Andropov yoldaşın yaşamını ve savaşımını şöyle değerlendirdi: "MK Plenumu, SBKP'nin ve tüm Sovyet halkının acı bir kayba uğradığını saptadı. Komünist partisinin ve Sovyet devletinin seçkin bir kişisi, ateşli bir yurtsever ve Leninist, barış ve komünizmin yorulmaz bir savaşçısı gözlerini yumdu.

"Partinin kararıyla en önemli parti ve devlet görevlerinde çalışmış olan Y.V.Andropov, tüm gücünü ve bilgisini, zengin yaşam deneyimlerini partinin politikasının gerçekleştirilmesine, onun yığın bağlarının pekiştirilmesine ve Sovyetler Birliği'nin ekonomik ve savunma gücünün artırılmasına adamıştı." SBKP MK Plenumu, Y.V. Andropov'un SBKP 26. Kongresi çizgisinin yaşama geçirilmesindeki ve sosyalist ülkeler topluluğunun her yanlı işbirliğinin gelişmesindeki çabalarına, uluslararası komünist ve işçi hareketinin birliğinin pekiştirilmesine katkısına yüksek değer biçti. Şunu vurguladı: "O'nun yönetimi altında, uluslararası alanda Partimizin ve devletimizin Lenindi dış politika çizgisi, nükleer savaş tehlikesinin ortadan kaldırılması ve emperyalizmin saldırgan girişimlerinin gemlenmesi doğrultusu, barışın ve halkların güvenliğinin pekiştirilmesi, ardıcıl yaşama geçirilmiştir."

10 Şubat 1984'de SBKP MK, SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu ve SSCB Bakanlar Kurulunun, Komünist Partisi'ne ve Sovyet halkına yaptığı Çağrı'da da şu belirtiliyordu: "O'nun yaşamı, parti ve halka, Lenin'in yüce davasına özverili bir hizmet örneğidir. Y.V.Andropov, Partinin istemi üzerine bulunduğu bütün görevlerde, gücünü, bilgisini, zengin yaşam deneyimini Parti politikasının ardıcıl uygulanmasına, komünist ülkülerin utkusuna adamıştır. Büyük politik yöneticiye özgü özellikler, Y.V.Andropov'un Komsomol çalışmalarında, Karelya'da Büyük Anayurt savaşı yıllarında partizan hareketinin örgütlenmesinde, parti ve diplomasi çalışmaları alanlarındaki en önemli görevlerde parlak biçimde ortaya çıkmıştır. Devletimizin güvenliğinin güçlenmesine O'nun büyük emeği geçmiştir. Leninci bir önder olan Andropov yoldaşın üstün nitelikleri ve örgütçü yeteneği, SBKP MK Genel Sekreterliği ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanlığı görevlerindeki çalışmalarında tüm gücüyle ortaya çıkmıştır."

Aynı gün çıkan "Anısına" başlıklı bildiriden:

"Y.V.Andropov, günümüzdeki güncel sorunların teorik işlenmesine önemli katkıda bulunmuştur. O, konuşmalarında ve çalışmalarında Sovyet toplumunun şu andaki gelişme aşamasının karakteristik özelliklerini derinlemesine ortaya koymuş ve partinin, Sovyet devletinin komünizm kuruculuğundaki günümüzdeki ve gelecekteki görevlerini kesinlikle belirlemiştir.

"Y.V.Andropov'un SBKP MK 1983 Aralık Plenumu'ndaki konuşmasında, ülkenin ekonomik gelişmesinin bundan sonraki doğrultusuna ilişkin olarak köklü yaklaşımlar getirilmiş, sonuçlar çıkartılmıştır.

"Leninci ulusal politika, Y.V.Andropov'un '60 yıl SSCB' konuşmasında geliştirilmiştir. Burada, ülkemizde halkların dostluğu ve kardeşliği ülkülerinin, ülkedeki tüm ulusların ve halkların tam hak eşitliğinin yaşama geçirilmesinde elde edilen deneyimler genelleştirilmiştir.

"Y.V.Andropov, sürekli olarak partinin ideolojik çalışmasının mükemmelleştirilmesi, yüksek bir moralin egemen kılınması ve emekçilerin komünist eğitiminin her yanlı iyileştirilmesine ilgi göstermiştir."

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu, acı haber üzerine SBKP MK'ne gönderdiği 10 Şubat günlü başsağlığı mesajında şunları belirtti:

"Y.V.Andropov yoldaş, Marksizm-Leninizme, proleter ve sosyalist enternasyonalizmine sımsıkı bağlı, ilkeselliği, uzak görüşlülüğü, tüm dünyadaki çalışan insanlara yakınlığı ile bilinen Leninci bir önderdi.

"Y.V.Andropov yoldaş, SBKP'nin ve Sovyet devletinin en sorumlu görevinde, ne yazık ki, çok kısa bir süre bulunabildi. Ama bu süre içinde Sovyet komünistleri ve Sovyet halkı SBKP'nin 26. Kongresi kararlarını yaşama geçirmede belirleyici bir atılım gerçekleştirdi. Bunda Y.V. Andropov yoldaşın büyük katkısı vardır.

"Y.V.Andropov yoldaş, uluslararası gerginliğin tehlikeli boyutlarda tırmandığı, nükleer savaş tehlikesinin arttığı, Amerikan emperyalizminin en saldırgan ve serüvenci kesimlerinin dünyanın her yerinde savaş ocakları tutuşturmaya çalıştığı bu dönemde SBKP'nin ve SSCB'nin Leninci barış politikasını başarıyla yönetti. O. her zaman dünya komünist hareketinin birliği , kardeş sosyalist ülkelerin çokyönlü dayanışması yolunda çalıştı.

"TKP, Andropov yoldaşın yönetimi altındaki dönemde daha da güçlenen partilerimiz arasındaki işbirliğine, SBKP'nin gösterdiği enternasyonalist dayanışmaya yüksek bir değer biçiyor.

"Türkiye işçi sınıfı, Sovyetler Birliği'nin barışın korunması ve sosyalizmin güçlendirilmesi yolundaki aralıksız çabalarının, Türkiye halkının ulusal çıkarlarıyla tam bir uyum içinde olduğu görüşündedir. Türkiye barış ve ilerleme güçleri, Y.V. Andropov yoldaşın birçok kez dile getirdiği Sovyet devletinin, Türkiye de İçinde, NATO ülkelerine yönelttiği yapıcı barış önerilerine ve girişimlerine yüksek bir değer biçiyor.

"Yüce Lenin'in ve Büyük Ekim Devrimi'nin bayrağı altında Sovyet halkının sağladığı tüm kazanımlar, bugün güvenilir ellerdedir. Türkiye Komünist Partisi, SBKP'nin kurmaylığında Sovyet ülkesinin ve Sovyet halkının komünizm kuruculuğunda ve dünya barışını korumada yeni ve daha büyük başarılar elde edeceğine yürekten inanıyor.

"Y.V.Andropov yoldaşın ölümü nedeniyle Sovyet komünistlerinin, Sovyet halkının duyduğu derin acıyı paylaşır, en içten başsağlığı duygularımızı iletiriz.

Türkiye komünistleri, Türkiye işçi sınıfı, Y.V.Andropov yoldaşın anısı önünde her zaman saygıyla eğilecektir."

# SBKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri KONSTANTİN ÇERNENKO

SBKP MK Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı Y.V.Andropov'un ölümü nedeniyle 13 Şubat 1984'de olağanüstü toplanan SBKP MK Plenumu, SBKP MK Politbüro üyesi ve MK Sekreteri Konstantin Ustinoviç Çernenko yoldaşı, oybirliğiyle SBKP MK Genel Sekreterliğine seçti.

Seçimden sonra söz alan Çernenko yoldaş, MK'nin kendisine gösterdiği güven nedeniyle teşekkür ettikten sonra şöyle dedi: "Üzerime düşen büyük sorumluluğun tümüyle bilincindeyim. Önde ne denli önemli ve karmaşık bir görevin durduğunu kavrıyorum. Merkez Komitesi'ne ve Parti'ye, bana gösterilen güvene layık olmak için, sizinle birlikte Y.V. Andropov yoldaş tarafından kararlılıkla yaşama geçirilen partimizin ilkesel hattını sürdürmek için tüm gücümü, bilgi ve deneyimimi seferber edeceğime söz veririm."

Konuşmasında Y.V.Andropov'un SBKP'ye ve Sovyet devletine hizmetleri üzerinde duran Çernenko yoldaş, O'nun anısını yaşatmanın en güzel biçiminin, Andropov tarafından başlatılan çalışmaların sürdürülmesi olduğunu söyledi. SBKP'nin gücünün Marksizm-Leninizme bağlılıktan, yığınların yaratıcı faaliyetini geliştirebilmekten ve onları örgütsel ve ideolojik olarak birleştirmekten kaynaklandığına işaret eden Çernenko yoldaş, daha sonra SBKP'nin çalışmasının çeşitli alanlarıyla ilgili sorunlar ve görevler üzerinde durdu. Partinin tüm faaliyetinin, insanların esenliğini sağlamayı temel aldığını, bunun en yüce amaç olduğunu vurguladı.

SBKP'nin Leninci dış politikasının insanlığın dünya çapında bir nükleer savaş tehlikesinden kurtarılmasına yönelik olduğunu kaydeden Çernenko yoldaş, bu politikanın Sovyet halkının ve tüm dünya halklarının en temel çıkarlarıyla tam bir uyum içinde bulunduğunu belirtti. Bu politikadan bir milim ayrılmayacaklarını söyledi. Barışın korunmasında sosyalist ülkelerin dünya çapındaki etkinliğinin artırılmasının belirleyici önemine işaret eden Çernenko yoldaş, SSCB'nin her zaman kardeş ülkeler halklarının güvenilir bir dostu olarak kalacağını vurguladı.

Sovyet devletinin politikasının ana yönlerinden birinin emperyalizme bağımlılık zincirini kıran halklarla dayanışma olduğunun altını çizen Çernenko yoldaş, kapitalist ülkelerle ilişkilerin barış içinde yanyana yaşama ilkesi temelinde sürdürüleceğini belirtti. Sovyet ülkesinin her zaman bu ilkeye sadık kaldığını söyleyen Çernenko, kimi kapitalist devlet yöneticilerinin bunu gözardı ettiklerini söyledi. Ülkesinin askersel üstünlük peşinde koşmadığını, ama askersel dengenin bozulmasına da izin verilmeyeceğini açıklayan Çernenko yoldaş, bunun Sovyetler Birliği'nin tüm dünya halklarına karşı bir yükümlülüğü olduğunu vurguladı.

Sovyet komünistinin milyonlarca sınıf kardeşiyle birlikte omuz omuza savaşım verdiğini dile getiren Çernenko, şunları söyledi: "Her zaman proleter enternasyonalizmi ilkesine sadık kalan bizler, öteki ülkelerin komünistlerinin emekçilerin hak ve çıkarları için savaşımlarına büyük bir saygı ve sempati besliyoruz."

SBKP MK Genel Sekreteri K.U.Çernenko, 24 Eylül 1911'de doğdu. 1931'den bu yana SBKP üyesidir. Genç yaşta o dönemin zengin köylüleri olan kulakların yanında ücretli işçi olarak çalışmaya başlayan K.Çernenko, bu yıllarda Leninci Komsomol saflarına katıldı. Ajitasyon-propaganda aygıtında görev aldı. 1930'da gönüllü olarak Kızıl Ordu'ya katılan Çernenko, 1933'e dek sınır birliklerinde hizmet etti ve bir sınır birliğinin parti sekreterliğini yaptı.



Daha sonra çeşitli parti örgütlerinin ajitasyon-propaganda sekreterliğini yürüten Çernenko, 1943'de SBKP (B)'nin Parti Örgütçüleri Yüksek Okulu'nu bitirdi.1948'de Moldavya KP MK'nin ajitasyon-propaganda seksiyonunu yönetmeye başladı. 1956'da MK aygıtında görevlendirildi. "Ajitatör" dergisi redaksiyonunda çalıştı. 1960'dan sonra SSCB Yüksek Sovyeti sekreterliği yöneticiliği yaptı. 1956'da MK'nin bir bölümünün yöneticiliğine getirildi. 1966'da MK aday üyeliğine, 1971'de toplanan 19. Kongrede MK üyeliğine ve 25. Kongreden sonra yapılan Plenumda da MK Sekreterliğine seçildi.

1977'de SBKP MK Politbüro aday üyeliğine, 1978'de de Politbüro üyeliğine seçilen K.Çernenko, 7.-10. dönemlerde SSCB Yüksek Sovyet üyeliği, 10. dönemde de Rusya SSC Yüksek Sovyeti üyeliği yaptı.

Ülkesine yaptığı büyük hizmetler nedeniyle K.Çernenko iki kez "Sosyalist Emek Kahramanı", üç kez "Lenin", üç kez "Kızıl Emek Bayrağı" ve daha birçok nişanla ödüllendirilmiştir. Lenin Ödülü sahibidir. Ayrıca öteki sosyalist ülkelerin çeşitli nişanlarını da kazanmıştır.

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, K.U. Çernenko yoldaşa SBKP MK Genel Sekreterliğine seçilmesi nedeniyle bir kutlama mesajı gönderdi. Mesajda şöyle deniyor:

"Leninci Komsomol'un, SBKP'nin sıralarında SSCB'de sosyalizm kuruculuğu çalışmalarına katıldınız. Marksizm-Leninizm, proleter ve sosyalist enternasyonalizmi ülkülerinin yayılması, kök salması ve yaşama geçirilmesinde önemli görevler üstlendiniz. Türkiye komünistleri, sizi, barış ve sosyalizm davasının ardıcıl savuncusu, ateşli bir yurtsever ve enternasyonalist olarak tanıyor. SBKP'nin, 26. Kongresi tarafından çizilen Leninci politikasının, Sizin önderliğinizde barış ve komünizm yolunda yeni ve büyük başarılara ulaşacağına inanıyoruz.

"Türkiye Komünist Partisi, SBKP ile Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkeleri temeli üzerinde gelişip perçinlenen kardeşçe bağlarına yüksek bir değer biçiyor. Partimiz, ülkemiz ile SSCB arasındaki ilişkilerin barış içinde yanyana yaşama, dostluk ve işbirliği ilkeleri temelinde gelişmesi, Sovyet ve Türkiye halkları arasındaki dostluk ve kardeşlik bağlarının güçlenmesi için, bugüne dek olduğu gibi, bundan sonra da yoğun çaba harcayacaktır."

**ATILIM ŞUBAT 1984 SAYISININ EKİDİR**

Çernenko yoldaşın SBKP MK Genel Sekreterliğine seçilmesi Şubat sayımız dizgideyken gerçekleştiği için, ATILIM Çernenko yoldaşı tanıtma ve Andropov yoldaşı anma görevini ek sayfalarla yerine getiriyor.